

Ustanovitelji: občinske konference SZDL Jesenice, Kranj, Radovljica, Šk. Loka in Trzin. — Izdaja CP Gorenjski tisk Kranj. — Za redakcijo odgovorna Albin UČAKAR in Andrej TRILER

GLAS

Cena 40 par ali 40 starih dinarjev
List izhaja od oktobra 1947 kot tednik.
Od 1. januarja 1958 kot poltednik.
Od 1. januarja 1960 trikrat tedensko.
Od 1. januarja 1964 kot poltednik,
in sicer ob sredah in sobotah

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA ZA GORENJSKO

Rekorden obisk sejma

Do ponedeljka zvečer je letošnji gorenjski sejem obiskalo že 120.000 ljudi. Tako torej lahko letos pričakujemo rekorden obisk, saj so lani ob koncu sejma zabeležili 105.000 obiskovalcev. Tudi promet je v teh dneh dosegel eno milijardo 700 milijonov starih dinarjev in je že presegel lanskoletnega. Seveda pa v tej številki ni všteti akontiran promet in ne pogodbe, ki so jih posamezna podjetja sklenila s kupci.

Sodelovanje Save s Semperitom

Kranj, 15. avgusta. — Predstavniki tovarne Sava v Kranju so danes dopoldne sklicali tiskovno konferenco, na kateri so novinarje seznanili o poslovno-tehničnem sodelovanju s tovarno Semperit v Avstriji. Pogovori o tem sodelovanju so med obema tovarnama potekali približno dve leti, pred kratkim pa so uredili še zadnje pravne in druge formalnosti.

S tovarno Semperit so sklenili petletno pogodbo, da bodo zanje vsako leto naredili najmanj 1200 ton pnevmatik, v Semperitu pa jim zagotav-

Občinski sindikalni svet Kranj Redne in izredne podpore za člane

V prvem polletju je bilo izplačanih za 1,5 milijona S din podpor

Občinski sindikalni svet v Kranju je v prvi polovici letošnjega leta izplačal članom sindikata v občini, ki so zašli v težak gmotni položaj, za 492 tisoč S din rednih podpor. V tem času so izplačali 28 rednih podpor. Vendar pa je sedanji znesek izplačanih rednih podpor večji od pred-

videnega. V začetku leta so namreč v sklad za nezaposlene namenili le 400 tisoč S din za redne podpore. Ker je bil ta znesek ob polletju za 6 odstotkov večji od predvidenega, bodo v prihodnje redne podpore izplačevali iz rezervnega sklada.

Razen rednih podpor pa je občinski sindikalni svet v prvem polletju 77 prosilcem — članom sindikata — izplačal tudi izredne podpore. Med njimi je bilo največ hraniteljev večjih družin, pri katerih mesečni dohodek na člana ni bil večji od 15 tisoč S din. Tem in drugim prosilcem je bilo do polletja izplačano več kot milijon S din. Med drugimi so iz tega sklada odobrili 250 tisoč S din Posebni osnovni šoli za pripravo šole na prostem, mladinski sekciji pri Planinskem društvu v Kranju 37 tisoč S din za izvedbo njihovega programa, Društvu prijateljev mladine Kranj—Center 57 tisoč S din prav tako za izvedbo programa itd.

V prvem polletju je bilo iz obeh skladov pri občinskem sindikalnem svetu izplačanih tako za več kot milijon in pol starih dinarjev rednih in izrednih podpor. A. Z.

**Veletrgovsko podjetje
Kokra Kranj**

obvešča cenjene potrošnike, da zaradi izrednega povpraševanja na Gorenjskem sejmu podaljšuje

**razprodajo blaga po tovarniško
znižanih cenah**

tudi po gorenjskem sejmu v svojih prodajalnah
BLAGOVNICA IN TEKSTIL v Kranju

Za obisk se priporoča kolektiv

**KOKRA — BLAGOVNICA
KOKRA — TEKSTIL**

Pred 50 leti Koroška Bela v plamenih

V ponedeljek je minilo 50 let, ko se je Koroška Bela spremenila v veliko pogorišče, kakršnega v prvi svetovni vojni ni doživela nobena vas na Gorenjskem. To se je zgodilo 14. avgusta 1917. leta. Takrat so italijanska letala bombardirala Koroško Belo z zažigalnimi bombami in pri tem uničila 46 stanovanjskih in gospodarskih poslopij. Pri tem moramo vedeti dvoje: protiletalska obramba je bila šele v razvojnem obdobju in jo na Koroški Beli sploh ni bilo. To je omogočilo letalom, da so nemoteno izpolnjevala svojo uničevalno nalogo. Vedeti pa moramo tudi to, da so bila takrat stanovanjska in gospodarska poslopja pretežno lesena, zato so bombe hitro upepelile vas. Vaščani so se znašli v hudi

stiski. Avstrijske oblasti so z nezmanjšano silo terjale od občanov in županstva izpolnjevanje številnih obveznosti. Državlani so morali prispevati za VII. in VIII. vojno posojilo, poleg rednih davščin ki niso bile majhne.

Za čimprejšnjo odpravo posledic bombardiranja so imenovali poseben odbor. Vaščanom je znatno pomagal profesor dr. Potočnik, ki so ga leta 1933 imenovali za častnega občana Koroške Bele.

J. Vidic

Ovčarski bal na Jezerskem

Ob Planšarskem jezeru na Jezerskem je bil v nedeljo, 13. avgusta, tradicionalni ovčarski bal. Kljub slabemu vremenu in mrazu se je prireditve udeležilo mnogo ljudi. Prihodu ovčjih čred in ovčarjev v dolino je sledilo ocenjevanje ovc in tekmovanje v striženju, obdelava domače volne; folklorna skupina iz Preddvora pa je nastopila s koroškimi in gorenjskimi narodnimi ples.

V. M.

Nov most v Poljanah

Pred dnevi so v Poljanah nad Skofjo Loko izročili namenu nov betonski most preko Poljanščice. Starega, ki je bil lesen, je lani ob povodnji odneslo. Most, dolg 33 in širok 4 m, je zgradilo splošno gradbeno podjetje Tehnik iz Skofje Loke. Na vsaki strani ima po 0,5 m širok prehod za pešce. Zaradi dveh rečnih in dveh obrežnih podpor je njegova nosilnost 20 ton. Prek mostu je dovoljen samo enosmerni promet. Celotni stroški izgradnje so znašali 27 milijonov S din.

— 18

Izkoristimo še teh nekaj toplih dni — Foto: F. Perdan

Mednarodna zakonska zveza Prisrčen sprejem mladih zakoncev v Kranju

Preteklo soboto je bila v prostorih skupščine občine Kranj prisrčna slovesnost. Predsednik komisije za stike s tujimi mesti Martin Košir je sprejel mladoporočenca Jurico Rozman in Martina Smitha, ki sta se pred tednom dni poročila v angleškem mestu Oldham, s katerim ima Kranj prijateljske stike.

Martin Smith je star 23 let in je po poklicu fotoreporter časopisa Oldham Chronicle, Jurica ima 24 let, doma je iz Zg. Bitnja pri Kranju in je bila zaposlena kot tekstilni tehnik v tovarni IBI v Kranju. Mladoporočenca sta se spoznala lani, ko je bila Jurica s kranjsko mladinsko skupino v Oldhamu. Letos maja pa je že odpotovala v Anglijo, kjer je bila 5. avgu-

sta tradicionalna poroka na angleški način. Te dni je Jurica s svojim možem prišla v Kranj.

Martin Košir je v svojem nagovoru mladoporočencema poudaril, da mesti Kranj in Oldham vzdržujeta že več let tesne prijateljske stike. »Vidva pa sta sedaj »ambasadorje«, je dejal tov. Košir, »ki bosta lahko razlagala in posredovala čustva in mnenja, ki jih gojijo ljudje obeh mest. Tako se bodo naše vezi še bolj utrdile.« Mlademu paru je nato zaželel veliko sreče na njuni novi življenjski poti in jima v imenu skupščine in vseh prebivalcev Kranja poklonil skromno darilo — komplet vrča in skodelic za turško kavo.

Popoldne so novoporočencema pripravili tudi pravo gorenjsko šrango. S. Z.

Liska — obveščevalka Cankarjevega bataljona

»Napiši kaj o borcih Cankarjevega bataljona!« so mi dejali v Radovljici na sestanku pripravljalnega odbora za podelitev domiceila Cankarjevemu bataljonu, gorenjskemu odredu in ko-roškimi partizanskimi enotam.

Iskal sem zanimivo temo in »hajkala« po spominih starih partizanov. Ko sem že ves obupan zaprl beležko, mi je Janez dejal: »Napiši kaj o obveščevalki Liski. Ta ti je bila zvita in duhovita sodelavka našega — Cankarjevega bataljona.«

Čeprav je bila obveščevalka Liska drzna, hrabra in vestna, še nima nobenega odklikovanja. Bila je pač skromna in tiha. Sprehajala se je med nemškimi vojaki in gestapovci, nato pa jo je hitro odkurila v partizansko taborišče in poročala o vsem, kar je videla. Vedno je prinesla s seboj tudi mleko. Kljub temu, da je bila izdana, je Nemci niso nikoli zaprli. Prek agentov je gestapu sicer uspelo slikati Lisko. Njeno sliko so kazali zapornikom v Begunjah. »Ali jo poznate?« so spraševali po celicah in preklinjali zvitorepko. Zairaid nje je bil neki okoreli pruski oficir premeščen z Bleda na rusko fronto. Zgodilo pa se je takole:

Septembra 1941. leta so se v Valvazorjevi koči pod Stolom sestali prvoborci in voditelji vstaje Jože Gregorčič, Franc Benigar, Stane Bokal, Albin Zemva in Polde Stražinar. Iz Škofje Loke je na sestanku prisel Jože Pavlica, posinovljenec Pečarjeve mame. Jože Pavlica, ki je mesec dni kasneje padel na Lubniku, je na tem sestanku uredil, da so prvoborci pri Valvazorjevi koči dobili zanesljivo javko in sodelavce.

Prvoborci pod Stolom so bili vedno dobrodošli gosti v Valvazorjevi koči. O tem so bili kmalu obveščeni tudi gestapovci na Bledu. Zato so spomladi 1942. leta večkrat zapored poslali k Valvazorjevi koči 20 do 30 dobro izurjenih policistov, ki so ostajali pri Valvazorju tudi po več dni in vohunili ter sikali za partizani. Pruski oficir se je vračal na Bled praznih rok, medtem ko je šef obveščevalne službe gestapa na Bledu prejemal od svojih agentov, vrinjenih med partizanske borce, poročila, da so bili partizani vsak dan točno obveščeni o gibanju nemških policistov.

Zato je general SS Kutschera poklical odgovornega oficirja na zagovor in ga beseden nahrullil: »No, kaj ste zvedeli pri Valvazorju? Nič, kajne? Ali veste, da so vas Valvazorjeve babnice vlekle za nos in da se vam banditi režijo v brki?«

To je bilo prehudo »spranje« za pruskega oficirja. Objubil je, da bo drugič bolje pazil na ženske in da bo zagotovo ujel ali pobil nekaj banditov.

Zaradi grožnje, da bo v primeru neuspeha takoj kazensko premeščen na rusko fronto, je oficir izbral drugo taktiko. Ponocil je neopazno s skupino 30 policistov prispel do Valvazorjeve kočice in se v njej naselili za tri tedne. Nič več ni stikal po hosti za partizani, temveč je stražarje skrivno razporedil okrog kočice, ženskam pa ni dovolil, da bi se oddaljile od nje. Ženske so lahko okrog hiše opravljale vsa vsakodnevna opravila, tako da je bilo videti, kakor da je pri Valvazorju vse kakor ponavadi. Ni vrag, da se ne bo kakšen bandit ujel v nastavljen past (vsi policisti so bili skriti), si je mislil oficir in si že predstavljal, kako mu general čestita in pripjenja na prsi novo odlikovanje.

Toda skrbno pripravljena zanka je tudi tokrat ostala prazna. Vse to pa po zaslugi obveščevalke Liske.

Pri Valvazorju so imeli kravo Lisko. Ker niso imeli dovolj sena, so jo zjutraj spodili na pašo v tisto smer, kjer je bilo partizansko taborišče. Zlata je v kravji zvonca vtaknila listek s točnimi poročili o skritih policistih in njihovih namerah. Partizani so kravo prijeli, vzeli iz zvonca listek in jo pomolžli. Zvečer se je Liska zopet vrnila domov. In tako se je to pogajvalo iz dneva v dan. Liska je prinašala sveža poročila in sveže mleko.

Policisti so se zopet vrnili na Bled brez uspeha. Oholi pruski oficir je bil kazensko premeščen na rusko fronto, o tej zadevi pa je kasneje pripovedoval njegov naslednik.

Leto dni kasneje so Nemci zvedeli o obveščevalki Liski. Valvazorjevo mamo in njene dve hčerki so zaprli v begunjske zapore, ker jih je izdal partizanski dezertar Anton Lipovec - Višinski. »Obveščevalka« Liska pa je zbežala k partizanom, kjer so jo dodelili k bataljonski intendanci.

Jože Vidic

Jezersko in turizem Neizkoriščene možnosti za turizem

Jezerski mejni prelaz je letos prešlo znatno manj gostov kot lani. Zlasti v prvih poletnih mesecih je bilo malo prehodov, avgusta pa se je promet nekoliko povečal. Turisti, ki potujejo čez jezerski prelaz, ostanejo v Jugoslaviji le malo časa; največ prihajajo na krajše obiske k sorodnikom ali znancem. Med potniki, ki preidejo mejo, je največ Avstrijcev in Slovencev, manj kot prejšnja leta pa Nemcev in Angležev. Vzrokov, da se je promet čez jezerski prelaz zmanjšal, je več. Vsekakor je na to med drugim vplivalo tudi politično stanje v svetu (Grčija, Bližnji vzhod) in neurejena cesta na avstrijski strani. Često nameravajo razširiti in asfaltirati. Predvidevajo, da bodo dela končali šele v treh letih. V tem času bodo tudi pri nas izdelali načrt in zagotovili sredstva za asfaltiranje ceste na naši strani do vrha.

Najbližja pot do Jadranskega morja — reškega pristanišča — obeta Jezerskemu več tovarnega prometa. Mnogo lesa Avstrijci že sedaj pošiljajo na Jadran po tej poti.

Za turistično propagando je na carini premalo poskrbljeno. Imajo samo nekaj perspektiv raznih slovenskih krajev, turiste pa zanimajo tudi drugi, predvsem obmorski kraji v naši državi.

Promet v menjalnici je seveda odvisen od števila mejnih prehodov. Julija letos so zamenjali za okrog 800.000 S dinarjev na dan, avgusta pa bodo še več. Največ menjajo Avstrijci, Nizozemci, manj pa letos Angleži in Nemci.

Turistično društvo na Jezerskem ima na voljo 231 ležišč v privatnih sobah in okrog 90 postelj v hotelih. Te kapacitete zadoščajo, čeprav je ob raznih večjih prireditvah, npr. ko je ovčarski bal, vse zasedeno. Prejšnja leta je bilo na Jezerskem največ Hrvatov in Slovencev, letos pa so se za ta slikovit in prijeten gorenjski kot začeli zanimati že Italijani, predvsem Tržačani.

Na Jezerskem se pritožujejo, da je premalo poskrbljeno za razvedrilo. Pomanjka-

nje finančnih sredstev je tudi vzrok nerednemu vzdrževanju raznih objektov, poti, razsvetljave itd. Letno dobijo samo 1.700.000 S din dotacije, potrebovali pa bi najmanj še enkrat več. Problem zase je na Jezerskem tudi zaposlovanje mladih. Zanimanje za gozdarstvo, turizem in gostinstvo je premajhno zato mladina išče zaposlitev izven domačega kraja. Mladi odhajajo, v družbenopolitičnih organizacijah pa delo še vedno sloni na ramenih starejših.

Bohinj v barvah in ognju

Na spodnjem delu bohinjskega jezera, pri cerkvi sv. Janeza, je bil v soboto zvečer, 12. avgusta, že sedmi tradicionalni ognjemet (kresna noč). Zbralo se je nekaj tisoč gledalcev — turistov, domačinov in izletnikov iz zamejskih krajev Italije in Avstrije.

Prva zanimivost je bil pravilni pogled na jezero, ko se je stemnilo. Cerkev je bilo osvetljena z močnimi rdečimi in zelenimi lučmi. Prav tako druge stavbe okoli jezera. Nad vodno gladino so prižgali vrsto luči, ki so jih pritrtili na žico. Ob obali so zagoreli kresovi. Vse te barve in ognji

Poprečno je v raznih organizacijah le 50 odstotkov mladine. Pravi odnos do dela v turizmu in gostinstvu le počasni prodira v mišljenje ljudi.

Urbanistični načrt za Jezersko pripravljajo že dve leti, a še vedno ni dokončno izdelan. Dovolili so gradnjo in že določili prostor za privatne počitniške hišice, dovoljenja za gradnjo stanovanjskih hiš pa še niso izdali. Domačini zato z nezaupanjem gledajo na krajevno skupnost. V načrtu imajo tudi ureditev etnografskega muzeja, zgradili so bivak v Vadinah, gradili bodo tudi kamping. Na Jezerskem pogrešajo tudi razne rekreacijske objekte. Med krajevno skupnostjo, turističnim društvom in gostinskimi podružnicami ni najboljšega sodelovanja. Pogosto ne najdejo skupnega jezika, posledica tega pa je še večje zavlačevanje z nekaterimi deli.

V. Mihelič

so se pravilčno zrealizirali v rahlih valovih jezera.

Potem šele se je začela prava prireditev Pod skalco. Mnoge tuje gladalce je najbolj navdušila bohinjska folklorna skupina, ki je prikazala nekaj najrazličnejših gorenjskih plesov. Po končani prireditvi se je začelo splošno rajanje.

Cene Rozman, ki se je največ prizadeval za organizacijo in dobro počutje gostov, je dejal, da je glavni cilj kresne noči, da turistom nudijo razvedrilo. O udeležbi in prometu na tej prireditvi pa je dejal: »Kadar je denar, se vse naredi, vse dobro uspe.«

K. M.

Sejemske zanimivosti

Kranj, 14. avgusta — Jutri se bodo zaprla vrata letošnjega gorenjskega sejma in življenje v Kranju bo postalo spet vsakdanje. Pa poglejmo, kaj so nam pokazali nekateri razstavljalci in kaj menijo o sejmu obiskovalci.

Med vrsto razstavljalcev je zbudil našo pozornost obrtnik Franc Kremžar iz Sentvida. Pred Tekstilno šolo razstavlja mlatilnico, primerno za hribovske kraje, šrot stroj za žito ter ročne in motorne gnojnične črpalke. Povedal nam je, da namerava čez zimo izdelati še mlatilnico z dvojnimi čistilnicami. Za vse stroje nudi pelletno garancijo, ima pa tudi na voljo vse rezervne dele. Da so Kremžarjevi stroji kvalitetni in trpežni nam pove tudi to, da nekateri izmed njih delajo že

trideset let. Kremžar je eden izmed redkih obrtnikov, ki se je posvetil izdelavi poljedelskih strojev. Iz njegovega pripovedovanja smo razbrali, da rad prisluhne potrebam in željam svojih kupecv. Tako sta npr. z nekim kmetom z Jezerskega uspela izboljšati star model ročne reporeznice tako, da ga bo Kremžar predelal na pogon z električnim motorjem. Takšna reporeznica, če bo še vseeno za polovico cenejša od sodobnih reporeznice nemške izdelave.

V prvem nadstropju Tekstilne šole prodajata svoje blago z večjim in manjšim popustom podjetji Kokra in Elita iz Kranja. Obiskovalke pridno kupujejo nogavice z manjšimi napakami tovarne Polzela, ki jih pri Eliti prodajajo po 340 S dinarjev.

Klobučar Pajk iz Ljublja-

ne prodaja vse vrste letnih in zimskih klobukov ter slamenikov s popustom od 30 do 50 %.

Pri Alpini, ki je ena izmed redkih proizvajalcev obutve, s prometom niso kdo ve kako zadovoljni. Menijo, da je temu v veliki meri kriva slaba lokacija prodajnega prostora. Sicer pa nudijo potrošnikom popuste od 10 do 30 %, odvisno od vrste obutve.

Podjetje Slovenija avto je doseglo sorazmerno visok promet predvsem zaradi velikega zanimanja za kolesa tovarne Rog pony, katerim so v času sejma znižali ceno za 3000 do 4000 starih din. Tudi mopede prodajajo za 8000 dinarjev ceneje kot sicer.

Veletrgovina Zivila nas je presenetila z zelo originalnim prodajnim prostorom, urejenim v gorenjskem stilu. Pri tem niso pozabili na nobeno

Negospodarske investicije v zaostanku

Tržiška podjetja ne plačujejo redno svojih obvez

Tržiška podjetja zaradi pomanjkanja obratnih sredstev ne plačujejo redno svojih obvez za negospodarske investicije, prav tako pa tudi ne prispevka za urejanje mestnega zemljišča. Tako so v prvem tromesečju gospodarske organizacije nakazala le 2,4% planiranih sredstev. Do konca drugega tromesečja se je stanje sicer nekoliko popravilo, tako da so dohodki za negospodarske investicije dosegli 24% letnega plana.

Zaradi tako slabega dotoka sredstev zaostajajo dela na predvidenih investicijah in so se v glavnem omejila na dokončanje že lani začeti del. Tako so se zaključevala dela pri dograditvi kulturnega doma v Lomu, pri cesti Pristava—Križe in pri cesti skozi naselje Kovor ter pri kanalizaciji Sebenje. V juniju je bila narejena javna razsvetljava Tržič — Bistrica. V teku pa so pripravljala dela za vodovod Snakovo — Sebenje, kanalizacija Ročevnica, vodovod Ročevnica, elektrifikacija Loka in obnova Partizanske ceste.

Pričakuje se, da tudi v prihodnje dotok sredstev ne bo usklajen s planom, saj bodo nekatera podjetja svoje obveze lahko poravnala šele ob koncu leta.

S. Z.

Kupujte v trgovini

Elektrotehne v Kranju

Prešernova ul. 9

● gospodinjski aparati

● akustični aparati, televizija

● elektroinstalacijski material

Tudi upokojencem omogočajo letovanje

Razen sedanjim članom kolektiva omogoča jeseniška železarna letovanje v Crikvenici, Biogradu na moru in na Mežakliji tudi svojim bivšim članom — upokojencem. Tudi ti lahko letujejo v omenjenih krajih za isto ceno kot aktivni člani, tj. po 1000 oz. 1250 din na dan.

Lani je letovalo v domovih oz. taborih Železarne 130 jeseniških upokojencev, letos pa že 80. Predvsem pred sezono in po njej delno pa tudi v glavni sezoni, bi lahko letovalo v omenjenih krajih nad 200 jeseniških železarjev — upokojencev. Jeseniški upokojenci so hvaležni svojemu bivšemu delodajalcu in sindikatu jeseniške železarne za tako ugodnost. — pu

Osvežila vas bo samo kava

Loka
Škofja Loka

malenkost, tudi na gorenjske nageljne ne. Res pohvale vredna zamisel in nedvomno najlepši aranžma sejma.

Letos prvič sodelujeta na sejmu tudi Državna založba in Mladinska knjiga, ki prodajata vse vrste knjig tudi na obeke.

Zelo zanimiva je turistična razstava, ki jo je pripravila Gorenjska turistično zveza v sodelovanju z Gorenjskim muzejem. Zelo lepe fotografije turističnih krajev in pejzažov Gorenjske poživlja originalna gorenjska narodna noša, kmečka skrinja in drugo kmečko pohištvo. Na razstavi prodajajo tudi lične spominke s slovenskimi motivi, ki gredo dobro v denar.

Ker je sejem zaradi potrošnikov, nas je zanimalo kaj ti menijo o njem. Jože in Boža Ješe iz Radovljice sta hotela kupiti večjo jedilno mizo s stoli. Kljub temu, da

več razstavljalcev prodaja pohištvo, pravita, da ustrezne mize nista mogla dobiti. Kranjčanka Marija Pristavnik je redna obiskovalka Gorenjskega sejma. Letos pogrša prodajo ostankov blaga tovarne Tekstilindus. Ljubljana Franc in Poldi Jemec sta bila zadovoljna z ustrežljivo stjo prodajalcev, menita pa, da je na sejmu v prodaji premalo usnjenih izdelkov. Tako npr. nista nikjer našla etuijev za očala in ključke.

Iz pogovorov s še drugimi obiskovalci lahko zaključimo, da je sejem zanje ugodna priložnost za nakup blaga, saj je v bistvu velika blagovnica z izbiro, kjer lahko skoraj vsakdo kupi vse kar potrebuje.

Če že govorimo o sejmu, pa ne smemo pozabiti na gostince, ki vsako leto poskrbe za ugodno počutje obiskovalcev. Poleg znanih podjetij, ki

Kompas: previdnost pri investicijskem programu

Direktor podjetja Vlado Mikuž pojasnjuje prekinitev gradnje garni hotela na Ljubelju

Nenadna odločitev o ustavitvi gradnje garni hotela na Ljubelju, ki jo je sprejel delavski svet podjetja Kompas, je bila v Tržiču deležna ostre kritike. Da bi ugotovili, kje so vzroki za to dejanje, smo obiskali direktorja Kompasa tov. Vlada Mikuža in mu zastavili nekaj vprašanj.

»Kako da opravičujemo prekinitev gradnje hotela na Ljubelju? Argumentov za to je precej. Kredit za gradnjo smo dobili od Jugoslovanske kmetijske banke, navidez pod zelo ugodnimi pogoji. Namesto obresti bi morali plačati le en odstotek provizije. To je spočetka zapeljalo delavski svet, da se je brez pomislekov odločil za gradnjo hotela. Toda kredite bi bilo treba plačevati v devizah. Ali pa je Ljubelj že takšna turistična točka, s tolikšnim obiskom tujih turistov — ki so seveda edini vir deviz — da bi prinašal dovolj tuje valute za odplačevanje kreditov in obresti? Naša strokovna služba je ugotovila, da ne.

Kmalu po sklepu o graditvi novega garni hotela je naš delavski svet sprejel še drugo odločitev — sklep o likvidaciji hotela Panorame na Ljubelju. Priznam, to je bil velik spodrsrlaj. Ljubelj je zaenkrat še mnogo premajhen turistični center, da bi se

istočasni obstoj dveh hotelov izplačal, da bi oba pomenila rentabilni naložbi. Razen tega je Panorama potrebna preureditve. Nima dovolj urejenih sob, mnogo je tudi drugih pomanjkljivosti. To pa pomeni zopet nove investicije. Treba se je bilo odločiti: ali novi garni hotel ali adaptacija Panorame. Delavski svet se je odločil za slednje.

Nedokončani garni hotel nameravajo zgraditi do prve plošče, kar bo podjetje veljalo okrog 100 milijonov S din. Za hotel je bilo sprva predvidenih 234 milijonov, podrobnejši izračun pa je pokazal, da bi za njegovo dokončno izgradnjo porabili nekaj manj kot 567 milijonov S din. Ali bodo preureditev Panorame financirali iz teh sredstev?

»Kredit, ki nam ga je Jugoslovanska banka odobrila za graditev garni hotela, je strogo namenski. Zato bo treba preureditev Panorame financirati iz drugih virov. Nedvomno bo čez nekaj let samo en hotel odločno premalo in tedaj bomo gradnjo garni hotela nadaljevali.

Na vprašanje, kaj meniš o trditvah, da je ustavitve gradnje močno prizadela gradbeno podjetje iz Tržiča, je direktor Kompasa tov. Mikuž povedal naslednje: »To je manjše podjetje, ki ga je gradnja hotela skoraj povsem zaposlila. V ta objekt je vložilo večino razpoložljivih kapacitet. Naša odločitev ga je verjetno res prizadela, toda povedati je treba, da mu nameravamo dati v izgradnjo hotel Panoramo ter karavlo blizu meje, ki jo je po pogodbi z JNA Kompas dolžan zgraditi in ki bo predvidoma stala od 70 do 80 milijonov S din.«

Znano je, da Kompas o svojem namenu glede gradnje hotela sploh ni obvestil občinske skupščine Tržič. Se-

le ko je delavski svet podjetja sprejel dokončen sklep o prekinitvi del, je postal obvestilo. V Tržiču pravijo, da je le-to pomanjkljivo, da sploh ne navaja vzrokov za takšno dejanje. Kaj meni o tem direktor Mikuž? »Dokler delavski svet ni potrdil naše odločitve, o njej nismo mogli obvestiti občinske skupščine in GP Tržič. Možno bi bilo, da bi DS predlagal zavrniti, saj je pred meseci sam odločil o gradnji. V tem primeru bi naše obvestilo povzročilo samo nepotrebno razburjenje, zastoje pri delu in hudo kri.«

Podjetju Kompas so doslej v Tržiču dajali prednost pred konkurenco. Zato tam povsem upravičeno menijo, da je njegov ukrep neupravičen.

»Res so nam v Tržiču vedno šli na roko. Toda tja smo neprestano in veliko investirali. To nameravamo tudi v bodoče. Trenutna konjunktura na turističnem trgu bi sicer opravičila še nadaljnja vlaganja, toda razmere se lahko vsak čas spremenijo. Politični zapleti v svetu, gospodarski zastoj v zahodni Evropi, slabo vreme — vse to lahko odvrne tuje turiste. Celotno sedaj vsi izgrajeni turistični objekti niso rentabilni, kako pa naj odplačujemo anuitete ob morebitnem poslabšanju položaja? Vse to nam narekuje previdnost pri investicijskih vlaganjih, da v prihodnje podjetje ne bi zabredlo v težave.«

Direktor Vlado Mikuž je rade volje odgovarjal tudi na vprašanja, ki smo mu jih zastavili v zvezi z gradnjo novega hotela na Bledu. Tudi tam naj bi po prvotnem načrtu postavili garni hotel. Za gradnjo so namenili 455 milijonov S din. Kasneje je graditelj obvestil podjetje, da bo objekt večji kot je bilo predvideno, da bo imel več postelj. Dasi postopek ni bil pravilen in bi delavski svet moral seznaniti s tem že poprej, je le-ta novi načrt odobrila. Stroški so se zato povečali na 698 milijonov S dinarjev. Bled je namreč turistično tako obiskano področje, da nudi dovolj zaslužka vsem hotelom. Zato se ni bati, da bi ta investicija ne bila rentabilna.

I. Guzelj

Takšen je torej letošnji gorenjski sejem. Vsako leto ga obišče več ljudi in vsako leto je na njem nekaj novega. S. Zupan

Gostilna — muzej

»Oglej si gostilno v Gorenji vasi in boš prijetno presenečena, mi je pred dnevi svetoval prijatelj. »Gostilna je gostilna, pa naj bo še taka«, sem mu odvrnil. Prijatelj pa se je samo skrivnostno nasmehnil in preusmeril pogovor. Njegov skrivnostni nasmeh mi ni in ni dal miru, pa sem sklenil, da si to nenavadno gostilno, če je sploh nenavadna, ogledam.

Napis Gostilna Tabor, ki je bil tak kot pri vsaki drugi gostilni, je moje sumnje še okrepil. Vseeno sem vstopil. Takoj pri vходу sem začuden obstal. V posebnih vdolbinah v zidu sem namreč zagledal kipe treh svetnikov. »Vsi trije so iz 17. stoletja«, mi je kasneje pripovedoval gostilničar Janez Prevodnik, ki je vnet zbiralec starin.

Začel sem si ogledovati njegovo zbirko. Pri vходу v stoji 6 skrinj, kakršnih je bilo nekaj vse polno v starih

kmečkih hišah. Najstarejša je iz leta 1764. Poleg skrinj stoji 180 let stara miza, ki je masivna in ima vdolane lepe ornamente. V zbirki po vseh stenah v gostilni so še: prekrasna hrastova vrata iz leta 1844, 15 panjskih končnic, najstarejše so iz leta 1700, nato cel kup bodal, sabelj, samokresov in drugega orožja, ki izhaja iz turških časov, več slik na steklo, potem kup starega denarja pa še in še. Ko sem hodil od primerka do primerka, sem vedno bolj dobival občutek, da sem v muzeju in ne v gostilni.

Lastnik te zbirke mi je po ogledu pripovedoval, da vsako pristo urico porabi za iskanje starin po okoliških hribih. Škoda je le, da predmeti, ki so po lastnikovem mnenju vredni 3 do 4 milijone S dinarjev, nimajo nobenega napisa o starosti in njihovem izvoru.

J. Čadež

»Medena« slovesnost pod Zelenico

Ob otvoritvi plemenilne postaje A. Janše in upravne stavbe

Slabo vreme prejšnjo nedeljo ni preprečilo številnim prijateljem planin in čebel, da ne bi pohiteli pod Zelenico na slovesno otvoritev nove plemenilne postaje Antona Janše in nove upravne stavbe za čebelarje. Upravna stavba bo služila za sprejemanje in oddajanje čebelnih matič in za prenočišče čebelarjev. Zgrajena je s sredstvi Zveze čebelarstev Slovenije, medtem ko je plemenilna postaja postavljena pretežno s prostovoljnimi delom čebelarjev. Glavno breme pri postavitvi plemenilne postaje sta nosila Ciril Jalen in Ivan Rodman iz Rodin. Filip Gartner iz Dražgoš pa je daroval tej plemenilni postaji 50 hramčkov s plemenilniki.

Zmogljivost nove plemenilne postaje je 100 hramčkov z 200 plemenilniki, kar pomeni, da bo lahko sočasno na prahi 200 matic.

Matica je najpomembnejše bitje v panju. Brez nje družina ne more uspevati, od nje pa so odvisne tudi vse druge in slabe lastnosti čebel, ki družino sestavljajo. V panju je 60 do 80.000 čebel. Življenjska doba čebele — delavke — je zelo kratka, največ do šest

tednov. Čebelja družina se stalno obnavlja, saj matica letno zleže od 75 do 150.000 jajčec. Dobro potomstvo pa ni odvisno samo od matice, temveč tudi od trota, s katerim se družini na prahi. Na plemenilni postaji so samo najboljši in zdravi troti, ki jih sami odberejo, zato morajo biti v kraju, kjer je onemogočen dostop trotom iz drugih krajev.

Franc Resman, predsednik

čebelarstevskega društva Radovljica, je otvoril nove prostore, ki bodo služili za razvoj čebelarstva, za njim pa je o pomenu plemenilne postaje govoril Valentin Benedičič, predsednik Zveze čebelarstev Slovenije.

Ker je plemenilna postaja za Vrhom pod Zelenico, v kraju, kjer so se često zadrževali partizani, so čebelarji ob tej slovesnosti položili tri vence na grobišča padlih borcev.

J. Vidic

Filmi, ki jih gledamo

DEŽNIKI CHERBURGA — melodrama spretnega Jacquesa Demya. — Prvotno je beseda melodrama pomenila zvezo nekega dramskega dela z glasbo. Kasneje je ta beseda dobila drugačen pomen in je predvsem zaokroževala dramo, pa tudi filme z grobimi dramskimi učinki, moralnimi spletkami in nakanami, zelo povprečno psihologijo ter konvencionalnimi tipi.

Za Dežnike Cherburga lahko odtod ohranimo tisto prvotno zvezo z glasbo, zelo povprečno psihologijo in konvencionalne tipe. Jacques Demy pa je te tri elemente, ki gledalca najbolj privabljajo v kinematograf, spretno združil v zanimivo filmsko pripoved.

Eno je, kar daje Dežnikom posebno vrednost. Demy se je poskušal na področju, ki vse doslej še ni našlo spretnega oblikovalca. Dežniki so glasbeni film. Ne preveč spreten v filmskem izrazu, in v posameznih sekvencah globoko pretresljiv in razmišljajoč o življenju. Vendar le v posameznih sekvencah.

Glasba Michela Legrandja je, če izvzamemo nekaj melodij, ki jih še zdaj vrte vse radijske hiše na svetu, včasih zgolj in samo sama sebi namen. To pa je seveda premalo, da bi njeno prisotnost na platnu opravičili.

Dežniki so melodrama, so lahko musical, filmska opera ali pa poetična filmska pripoved. Prav ta širina, posebnost in enkratnost pa je filmu prinesla tudi številne nagrade.

CEZAR PROTI PIRATOM. svedobna krojena zgodba o Juliju Cezarju in njegovih bojih z gusarji ali pirati. — Najbolj v filmu moti dramaturška konvencionalnost, ki bi bila lahko v vseh teh italijanskih filmih šolski primer takšne dramaturgije. Ta preprostost in filmsko neznanje ter prevelika želja po denarju ljudi, ki takšne filme delajo, pa so stvari, ki ne bi smele voditi gledalcev v kinodvorano.

B. Sprajc

16. in 19. avgust 1942

žalostna, črna dneva v jeseniški planinski zgodovini

Prebivalci osamljenih naselij, vasi in mest v krnicah, dolinah in okrešljih pod gorami, lovci in pastirji, za njimi pa tudi vedno večje število ljubiteljev in obiskovalcev gora, so morali že v najzgodnejšem času naselitve in obiska gora sprejeti neenak in neusmiljen ter brezkompromisen boj s posebnimi naravnimi elementi, s snežnimi meteži, neurji, vseuničujočimi plazovi, bliski, ki parajo nebo, gromom, ki pretresa temelje gora in s številnimi drugimi zlovesčimi ujnami, ki se pode kot furije po gorskem svetu in kruto ter neusmiljeno gospodarijo po gorah, uničujejo gozdove, senike, naselja.

Takoj, ko se je začela pisati zgodovina klasičnega ljudskega planinstva in plezalnega športa ter alpinizma pri nas, v naših gorah, Karpatih, Tatrah, Dolomitih, Centralnih Alpah, Kavkazu, Pamirju, Andih in Himalaji, se je začela pisati črna, žalostna zgodovina najbližjih planinskih nenaravnih katastrof.

Prva kot so sredi poletja leta 1822, pred stopenštiridesetimi leti, žalovali Bohinjci za slavnim klasičnim gorskim vodnikom Antonom Korošcem, ki ga je strela ubila na samem vrhu Triglavu, tako so žalovali trideset let pozneje, tretjega marca 1852 prebivalci Rateč, ko je snežni plaz izpod Ponc zasul in zakopal tri vaščane.

Severna stena Triglavu je terjala prvo smrtno žrtev leta 1908, ko se je smrtno ponesrečil Karl Wagner.

Težja planinska nesreča dr. Stoja in učitelja Petrovičiča leta 1909 v severni steni Skrlatice je narekovala nujno ustanovitev dobro organizirane prostovoljne gorske reševalne službe po zgledu, ki so ga imeli že v drugih alpskih deželah.

Nesreča prof. dr. Cerka leta 1912 na Stolu je dala povod, da se je še istega leta pri nas v Kranjski gori na

pobudo dveh požrtvovalnih zdravnikov dr. Josipa Tičarja in dr. Jerneja Demšarja ustanovila prva prostovoljna gorska reševalna postaja, v katero so se takoj z izredno prizadevnostjo vključili vsi naši najboljši gorski vodniki iz Doline in Trente.

Kljub odlično organizirani gorski reševalni službi pa so se lažje, večje in celo tragične smrtno planinske nesreče množile iz leta v leto.

Smrt je zarezala globoko in težko rano v razvojno pot našega klasičnega planinstva, plezalnega športa in alpinizma posebno v letu 1924, ko se je v Kotu pod Urbanovo špičo smrtno ponesrečil Ante Lenarčič in je severna stena Triglavu zahtevala izredno velik in dragocen krvni davek. Smrtno sta se ponesrečila pionirja našega alpinizma in plezalnega športa, dr. Klemente Jug in Vladimir Topolovec, na Kredarici pa se je smrtno ponesrečil eden izmed najboljših gorskih vodnikov — Anton Hlebanja iz Mojstrane.

Pred 30. leti, 28. marca 1937, se je Tržič zavil v črno žalost. Bela smrt je zahtevala na Škarjevem robu na severni strani Storžiča devet mladih življenj iz vrst veliko obetajočih tržiških smučarjev.

Gorski reševalci so hiteli na vsak SOS klic na pomoč

v gore, ponoči in podnevi, v pripeki poletnega sonca ali pa v ledenem mrazu zim.

Trije mladi, neizkušeni, toda veliko obetajoči plezalci iz mladinskega odseka PD Jesenice so se namenili v nedeljo, 16. avgusta 1942, pred petindvajsetimi leti, preplezati zahtevno in previsno, izredno krušljivo severno steno Rigljice (2074 m) v martuljski skupini. Tone Tomazič (22) je plezal prvi, njemu sta sledila na vrvi Franc Kovač (20) in Jože Vodišek (21). V spodnjem delu se stena ni mogla upirati resnični ljubezni in velikemu navdušenju pogumnih mladih plezalcev. Toda zgoraj, tik pod vrhom jim je stena nastavila past in pripravila veliko preizkušnjo. Nesrečno in nepredvideno naključje je mladim plezalcem v krušljivem previsu porušilo ravnotežje, vsa trojica je padla v praznino, v prepad, kjer sta Vodišek in Kovač obležala s hudimi ranami negibna, mrtva, Tomazič pa z zlomljeno roko in nogi in ranjeno glavo komaj živ med dvema mrtvima tovarišema.

Gorski reševalci z Jesenic in iz Mojstrane so že v ponedeljek organizirali vse potrebno za najtežjo reševalno akcijo, ki so jo kdajkoli izvedli v težki in prepadni steni naši gorski reševalci. Reševanje je zahtevalo skrajne napore vseh reševalcev. Najprej so iz stene rešili dva smrtno ponesrečena plezalca, nato pa so začeli reševati težko ponesrečenega Tomazina. Reševalna akcija se je tretji dan, v sredo, 19. avgusta, že uspešno bližala svojemu zaključku, ko se je neke visoko pod vrhom

Rigljice odkrušil kamen in se potočil v globino. Naključje je hotelo, da je padel na most sesutine plaz, pod katerim so bili požrtvovalni reševalci pri težkem in odgovornem delu s smrtno ponesrečenima in težko ponesrečenim Tomazinom.

Pod pritiskom padajočega kamna se je sneženi most porušil in pod snežno gmoto pokopal še dva gorska reševalca: Mirana Marna (30) in Franca Talarja (23). Nesreča treh mladih plezalcev se je spreminila v nesrečo dveh požrtvovalnih gorskih reševalcev.

V soboto, 22. avgusta 1942, pred petindvajsetimi leti, je bil na jeseniškem pašišču eden izmed najbolj žalostnih pogrebov. Jesenice so se zavile v žalost.

To je bila v zgodovini našega planinstva, plezalnega športa in alpinizma ena izmed najbolj žalostnih, tragičnih nesreč, ki se da primerjati z ono izpod Storžiča in ono v severni steni Špika (Dibonova smer), ki se je pripetila deset let pozneje v zadnjih dneh aprila in prvih dneh maja 1952 leta, ko je težka stena in neurje v njej zahtevalo življenje petih mladih gornikov iz Slovenske Bistrice.

Take in podobne tragične planinske tragedije so se leta 1950 zgodile v severovzhodni steni (Hornovi smeri) Jalovca in pozneje pod Brano v Kamniških planinah.

Gorniki, planinci, plezalci in alpinisti z Jesenic bodo skupaj s gorskimi vodniki in gorskimi reševalci ter drugimi ljubitelji in obiskovalci gora dostojno počastili z žalno komemoracijo pod severno steno Rigljice spomin dveh mladih plezalcev in dveh požrtvovalnih gorskih reševalcev. Uroš Zupancič

Loški
humoristični
kotiček

Škoda, k sm sam osa

Prejšn, pa ta tedn sm imela
tolk letajna ke okol, de sm
na dva šilta komi use upra-
ula. U Lok j blo taku ket u
mrauliš. Komi sm se spstila
mal po luft, vidm po Lok
posjanih čedna reč ldi, k sa
z useh mogočih koncu kraju
peršl pa malal ta lep pa za-
nimiu ster mest, k za kultur-
ne rči zlepa ni biu gluhi, saj
ničes ne. Gor za Dolencuva
niša sm pa umerkala, de se
neki takga ket en spomink
perštimuje. Boga žvau nism
vedla počmu use to. Pogrunt-
tala sm, da tist, k po Lok
malaja, pa tist, ksa to ukap
spraid pod večer per Kron-
hirtu mal poseleja pa pomo-
žujeja. Čepru j blo že preki
večer k me j spanc že zla
matru, ja zavijim not pa se
skrijim, tak de sm use lahk
slišala. Zvem, de j biu pred
sto letm u Sorc rojen Gro-
har, res de edn najbel nesreč-
nih slovenskih malerju, k sa
ga ceu žitljeane use mogoče rči
teple, k j pa zato al pa prou
na truc temu tak maler, de
se mu še dons odkrivaja ne
sam per nes, ampak tud po
svet. Zrasu j pa z enga ubožn-
ga pastirčka. To se prau, de
se spodob, de po tolkmu caj-
tu mož dobi spomink pa de
malerji, s tem, k po lošk
okole pa po Lok malaja po-
časteja spomin na velkga člo-
veka.

Hmal sm pa zvedla, de to
že zdelič ni usem prou. En
perfarce (za naleš ga pišim
z mejhna), k mu j biu
že lan muzej prou na pot, b
raj vidu de b se namest spom-
ninka kej asfaltiral. Tadrug
perfarce (glitak z mejhna),
k se u use sorte ferajne pa
rči utikuje, j še dergač dau
vedt, de mu Grohar ni ušeč.
Ušnuju je, de edn že peršti-
muje, kak b zgledu Groharju
spomink u Sorc pa de j na-
redu že ena približn dve pedi
velka figura zato. Ta tadrug
perfarce j reku, de bo že
poskerbu, de spomink u Sorc
na bo nkal postaulen, če pa
bo, j pa dost, de j tok velk
ket figurca od tega moža-
kerja.

Morm enga gada naprost,
de bo tedva perfarca namest
mene u jezck uklou, pa še u
pamet, če ja j kej. Na misu
m j peršl, de j Taučer u soj
kronik za enga napisu: »Bog
mu j ustvaru glava, pamit
mu j pa ustvart pozabid. To
se prau, de bo ged, če ga bam
dobila, sam u jezck uklou.
Prešern j pa reku, de nej
šofter škerpete šaca; saj to
b žihar vedla tud oba per-
farca. osa

Ljudje

Ko je zapuščal 5. avgusta
našo državo etiopski suveren
Haile Selasie, so izdali spo-
ročilo o pogovorih, ki jih je
imel z našim predsednikom
Titom. V tem sporočilu je
med drugim rečeno, »da se
položaj na svetu vzemirli-
vo poslabšuje, ker posamez-
ne države še naprej izvajajo
politiko sile in agresije in da
prav ta položaj nalaga vsem,
ki so odgovorni za mir, da
napno vse sile za njegovo
ohranitev.

Brez dvoma je predsednik
Tito ena izmed vodilnih oseb-
nosti v svetovnem političnem
dogajanju in prav zaradi tega
je njegova politika, oziroma
politika naše države, odraz
zavedajoče so odgovornosti za
ohranitev svetovnega miru. V
tej luči poteka vsa naša zu-
nanja politika in to še prav

Nove poti neuvrščenih

posebno ob sedanjem težkem
položaju na Bližnjem vzhodu.

Titov odhod 9. avgusta na
obisk v ZAR, Sirijo in Irak
pomeni mnogo več, kot je to
mogoče na prvi pogled omeni-
ti. Srečanje z že tradicional-
nimi prijatelji namreč ni po-
membno samo zaradi tega,
ker potekajo razgovori o tem,
kako odstraniti posledice iz-
raelske agresije na arabske
države, marveč je morda še
zanimivejše iz drugih vidi-
kov.

Enoten nastop evropskih so-
cialističnih držav ob izbruhu
vojne na Bližnjem vzhodu in
s tem v zvezi odločen nastop
naše države oziroma predse-
dnika Tita, so nekateri ocenili
kot našo oslonitev na Vzhod-
ni blok. Čeprav so naši poli-
tiki že takrat poudarjali, da
je do tega prišlo le kot lo-
gična posledica realne politi-
ke teh držav, pomenijo seda-
nji obiski praktično potrditev

naše nevezane politike. Ta
obisk pomeni ponovno potrdi-
te, da ne pripadamo nobe-
nemu izmed blokov in da
se zavzemamo za sožitje med
vsemi državami. Seveda je
mogoče doseči takšno sožitje
le ob sodelovanju vseh držav
in k temu ni mogoče
nikogar siliti...

Druga pomembnost sreča-
nja vodilnih državnikov ZAR,
Sirije, Iraka in Jugoslavije je
v potrditvi tesne povezanosti
nevezanih držav. Če k temu
prištejemo še napovedano
srečanje Tito-Naser-Gandi,
vidimo, da ni prišlo do raz-
bitja »tretjega sveta«, mar-
več da je sodelovanje med
temi državami v sedanjem
položaju še veliko pomemb-
nejše kot je bilo kadarkoli.

Zadnji svetovni dogodki
služijo mnogim za dokaz, da
je politika nevezanih v krizi.
Brez smisla bi bilo to zanika-
ti, vendar nam mora biti ob
tem jasno, da v krizi niso le

neuvrščene države, marveč
svet; pokazati je treba na po-
vzročitelje te svetovne kri-
ze.

Če v spletu te svetovne
krize gledamo na Titov obisk
na Bližnjem vzhodu, nam
mora biti jasno, da pomeni
odločen korak k ponovni po-
živitvi dela nevezanih držav,
k iskanju novih poti, ki jih
morajo te države prehoditi.

Neuvrščene države iščejo
nove poti. K temu so jih pri-
silili agresivni nastopi nekate-
rih držav. Kakšna ba v bi-
stvu ta »novas politika nam
je že sedaj znano, ker ne
more stoneti na drugem kot
na prizadevanju po miru,
vendar kako bo to v praksi,
bomo lahko sklepali šele po
poročilih iz sedanjih srečanj
oziroma iz zunanje odraza
praktične politike teh držav;

P. Colnar

in dogodki

Lovec na modrase

Nevaren konjiček mladega Ločana

Gabrovo je gorska vasica, ki leži ob poti na Lubnik. Gruča
hiš, raztresena po prisojni strani pobočja, je po ves dan na
udaru toplega sonca. Iz debele plasti rjave zemlje poganjajo
bujni sadovnjaki, da so hlevi in skednji v bližini zaviti v pri-
jeten senčnati hlad.

Pot nas vodi skozi vasico,
se v strmini nad njo zoži v
stezo. Že po nekaj sto me-
trih zavije v gozd. Pobočje
na levi se strmo spusti proti
Poljanski dolini. Veter in de-
ževje sta tod opravila svoje.
Iz izpranih tal na gosto štrle
sive skale, od vlage razjede-
ne in od vročine razpokane.
Drevje se razredči, izriva ga
redko grmičevje in podrast.
Dasi vaščani dodobra poznajo
svojo okolico, semkaj je po-
redko zaidejo. Kajti to je
kraljestvo kač, ali bolje —
domovje modrasov, nevarnih
strupenih plazilcev. Ob sonč-
nih dnevih prilezejo iz raz-
pok in lukenj v fleh, iščeč
toplote na razbeljenem ska-
lovju.

Se nekdo prav dobro pozna
ta kraj. To je 21-letni Dušan
Smid, študent Visoke šole za
telesno kulturo v Ljubljani,
sicer pa strasten lovec na
kače. Fanta, doma iz Skofje
Loke, sem pred dnevi poprosil
za nekaj besed o njegovem
nenavadnem konjičku. Pa me
je povabil kar s seboj, na lov
za modrasi. Tako sva se na-
slednji dan depoidan znašla
sredi skalovja v pobočju nad
vasjo Gabrovo. S torbo na
zadrگو v levici in dolgimi
lesenimi kleščami v desnici
sem se plazil skozi podrast
tik za neslišno stopajočim
lovcem. Le-ta je v rokah sti-
skal dolgo palico, na koncu
razširjeno in razcepjeno v
dva rogja, podobno kot ro-

govilice pri frači. Med njima
je bil razpet debel gumijast
trak, ki pritisne žival ob tla,
ne da bi jo poškodoval.

Naredila sva še nekaj pre-
vidnih korakov, potem pa mi
je Dušan pomignil, naj ob-
stanem. Nekaj metrov pred
nama je iz zemlje motela ve-
lika skalnata škrbina, vsa ob-
sijana s soncem. S stegneno
roko je fant pokazal nekam
nanjo, toda ničesar nisem
mogel zapaziti. Skomignil je
z rameni, se nasmehnil, hip
kasneje pa že bliskovito pla-

nil napraj. Palica mu je trz-
nila v mišičastih rokah in za-
dela neko mesto na skali. Skro-
tovičena suha veja, priti-
snjena ob kamnito podlago,
je kakor po čudežu oživila, se
zvijala in grozljivo sikala.
Tedaj sem zagledal ploščato
trikotno glavico, na koncu
okrašeno s šilastim rožičkom,
ki se je kot misel naglo dvi-
gnila in nekajkrat silovito
usekala po palici. Toda mo-
dras je bil ujet. Dušan, ki je
žival čvrsto pritiskal ob ska-
lo, mi je pomignil. Tresoč se
od razburjenja sem razpri-
lesene klešče in skušal ujeti
opletajoči kačji vrat. Ni mi
uspelo. Namesto mene je to
opravil lovec — z eno roko.
Dvignil je zvijajoče se, pri-
bližno 80 cm dolgo in za pa-
lec na nogi debelo telo od
tal in ga previdno spustil v
torbo. Hitro sva potegnila
zadrگو in strupenjača je bila
na varnem. Isti prizor se je
ponovil še trikrat. Ko sva se
vračala, je bila platnena tor-
ba v mojih rokah občutno
težja.

»Modrasa je teže najti in
zalesti, kot pa potem uloviti,«
je spotoma pripovedoval ple-

čati študent. »Lovim že ka-
kih deset let. Doslej sem
uplenil okrog tisoč kač. Ne,
niso bili samo modrasi. Vmes
je tudi nekaj godov, belo-
uški in smokulji.« Na vpraša-
nje, ali meni, da je lov na
modrase nevaren, je odgovoril:
»Seveda je. Potrebne so
ostre oči, mirna roka in do-
ber refleks. Brez tega ni
nič... Pred leti me je mo-
dras pičil v roko. Ni bilo hu-
do, kajti vedel sem, kako si
je treba pomagati, pa tudi do
zdravnika ni bilo daleč.« Pri-
stavil je, da pozna še več
podobnih lovišč v okolici
Skofje Loke. »Modrasa ode-
rem, kožo, okrašeno s črnim
verigastim vzorcem, pa na-
pneem na desko in posušim na
soncu. Z njo je prevlečen jer-
menček pri zapesni uri, hlači-
ni pas ali čevlji marsikatere-
rega od mojih znancev. Lepo
so tudi tako okrašene žen-
ske torbice.«

Na poti domov sva srečala
nekaj kmetov. Vsi so naju
pobrali po lovski sreči. Poz-
najo drznega fanta, ki ob
vročih poletnih dneh tam
okoli zalezuje modrase.

I. Guzelj

VISTAL

»To je bil najlepši slovenski fant...«

Ne le radovednost, bolj skrb, kako je sedaj z nekaterimi rečmi, ki so bile kdaj v taki ali drugačni zvezi s pesnikom in njegovim časom, mi je oni dan potisnila popotni les v roke (tako je pravil popotni palici Fran Levstik), da sem se odpravil v kraje Visoke Gorenjske: na Bled, Blejsko Dobravo, Jesenice, v Vrbo, Poljče in Zgoš. Da bi na lastne oči videl, ali se je od leta obsorej le kaj popravilo, uredilo, spremenilo — kar smo predlagali, opozarjali, prosili v zapisih na tej prešernovski strani Glasa.

Podoba pa je, da je ostalo vse pri starem in da so se odprla celo nova vprašanja, nove rane (da ne urorabim suhoparnega in tujega izraza »problemi«).

Julijino potomstvo

Hčere in vnukinje Julije Primčeve so imele svoja domovanja na Bledu (Zeleška ulica št. 8) in v Zgoši (št. 61) pri Begunjah. Obe vili sta ob osvoboditvi postali splošna ljudska imovina. Do tu je stvar v redu, čeprav bi določen obzir pri potomstvu Julije Primčeve le veljalo imeti. Tembolj, ker je, vsaj v zgoškem primeru, z zanesljivostjo izpričano njihovo sodelovanje z NOB.

Danes so naše meje na stečaj odprte in tudi stare zamere in jeze so v teku dveh desetletij precej uplahnile. Zato zlahka razumemo domotožje, ki privablja Julijine potomce na Gorenjsko, na obisk rojstnih domov iz daljne tujine. Gotovo tem obiskom ne moremo nasprotovati, celo všeč nam je, da otroci Julijinih otrok le niso povsem pozabili domovine svoje babice.

Toda zares neprijetno nam pa je le, ko ti obiskovalci najdejo svoj nekdanji dom zanemarjen, zasmeten, naravnost demoliran. To velja predvsem za Zgošo št. 61. Na Bledu, v Zeleščah, ni sicer tako hudo. Tamkaj oddajajo tujske sobe in je hiša zato primerno oskrbovana. Le za okolje in nekdanji negovan vrt ne bi mogle tega trdit.

V Zgoši št. 61 pa po vsej priliki ni nikogar, ki bi za vzdrževanje hiše in za snago v njej in okrog nje poskrbel. Nekdanja vila sredi kultiviranega parka bo v kratkem le še razbitina...

Ne le zaradi morebitnih obiskov prejšnjih lastnikov, pač pa zaradi dobrega po-

čutja današnjih stanovalcev bi kazalo stavbo vsaj zasilno vzdrževati in skrbeti za red in čistočo. — Slabo spričevalo je za slehernega, če nekaj prevzame, skrbeti za to pa ne zna ali noče. Po vsem svetu je tako: nov lastnik stvari izboljša, modernizira, zlejša — ne pa zanemari tako, da se tisto, kar je bilo kdaj dobro, zdaj propade.

Ze nekaj časa me moči vprašanje: pri kom bi le utegnili biti hranjeno Julijino okrasje: zapestnica z medaljonom, uhani in prstana?

Vse to sta poslednji lastnici blejske vile, baronci Avgusta in Marija, sestri nekdanjega novomeškega okrajnega glavarja Viljema Rechbacha (ki je zapustil v Novem mestu izjemno lep spomin), edince najstarejše Julijine hčere, nesli v Ljubljano — da ne bi bili izseljeni... Res nista bili, našli sta zavetje za svoje stare dni v hiralnici na Jesenicah: tamkaj sta kmalu nato tudi umrli. Njunega zapuščene groba nisem več našel (11. avgusta 1967).

Nikakor pa ne gre pri tej želji, da bi odkrili današnjo hrambo Julijinega okrasja, za razočalo težnjo po odkritju kakšnega zaklada materialne vrednosti. Vsa stvar nas zanima zgolj s kulturno-zgodovinskega stališča. Saj je to okrasje prav ono, ki za nosi Julija Primčeva na slovitom Langusovem portretu iz leta 1836! Zato spadajo te dragocenosti v muzej, ne pa v kako zasebno hranilnišče!

Ali naj se sedaj ustrašimo truda potov in vsakršnih zamer — ko namerjamo iskati in zahtevati te stvari za Prešernov spominski muzej v Kranju?

Pozabljen trud

Pred leti smo v Glasu (20. 3. 1965) opozarjali na slabo oskrbovano spominsko ploščo Prešernovih sester, Jere in Katre, na Blejski Dobravi. Postavil jo je za služni pesnikov rodoslovec Tomo Zupan v upanju, da bo le kdo poskrbel zanjo po njegovi smrti. Čeravno pa je plošča vzdana v cerkveno steno, te skrbi ne uživa niti od župnega upravitelja. Očistiti, poglobiti črke in jih pozlatiti — to vendar ne sme biti pretežko!

Mimogrede, ko smo že na Blejski Dobravi, je treba še

opozoriti vse eskrbnike kapele in znamenj, da te le na ta ali oni način zaščitijo pred pohlepom nekaterih tujih »ljubiteljev« gotskih in baročnih kipcev. — Prav tu, na Dobravi, tako blizu Bleda, sem opazil v niši nad kapelico svetega Stefana, tik ob prometni cesti, baročnega Boga Očeta. Nezavarovan lesen kipec bi kazalo vsaj s steklom zaščititi — preden bo prepozno! Ko so stvari onstran meje, so navadno za vedno izgubljene. Naše kulturno-zgodovinsko imetje pa je spet za določeno umetniško delo osiromašeno.

Druga tako žalostno pozabljena plošča, ki jo je tudi postavil Tomo Zupan, je v Vrbi. Skoro neopazno sivi z zbledelimi črkami na steni rojstne hiše škofa Janeza Zlatousta Pogačarja (1811 do

Pesnik Anton Medved

1884). Mož, ki je bil kneževski pokrovitelj slehernemu, za katerega je slutil, da se mu godi krivica (med drugimi tudi Francu Levstiku in Simonu Gregorčiču), zasluži bolj zvest spomin tudi zaradi svoje pripadnosti naprednim mladostencem, zaradi svojega širokega izobrazbenega obzorja, kot ustanovitelj Matice Slovenske in realizator slovitiga Wolfovega nemško-slovenskega slovarja. Morda bi breznisko župno upraviteljstvo, ki je za vse ostale svoje kulturne spomenike tako vzorno poskrbelo, uredilo tudi to? Ko gre prav za brezniskega farana in za slovitiga, nedvomno doslej najbolj slovensko - narodnega ljubljanskega škofa!

Kaj bi bilo bolj naravnega kot to, da bi današnji rod počastil tudi Toma Zupana s spominsko ploščo na njegovi rojstni hiši v Smokuču? In morda tudi na Okroglem pri Kranju, kjer je častljivi monsignor preživel jesen svojega delovnega živ-

ljenja? O Zupanu bo gotovo treba še spregovoriti, saj nam je ta čebeljemarjljivi Prešernov daljni sorodnik, otel pozabi tisočero podatkov iz pesnikovega vnanjega življenja, hkrati pa bil za služen ustanovitelj in prvomestnik (po današnje »predsednik«) narodno-obrambne šolske Ciril-Metodove družbe.

Usihajoča drevesa

Sredi Vrbe stojim in mislim na čas, ki mora priti: da bo ta naša najdražja vasica kot celota kulturno-spominsko zaščitena. Ko bo svet Marka pregnal s svojih bližnjih njiv goveje črede in spet varoval pred točo zorečo pšenico. Živina pa se bo tedaj spet pasla na planinah in na sedaj popolnoma neizkoriščenih dvestotih hektarjih »gmajne« južno od Vrbe, proti savskim ježam. — Ne na stoletja gnojenih njivah kot sedaj! — Seveda je morda ta iluzija polna zmot: kako bi zastarel romantik, po svojih prednikih zaljubljen v domačo rodovino prst, mogel razumeti te sodobne agrotehnične ukrepe in izvedbe? Pa čeprav hote ne prislubne kolektivnemu gospodarstvu nenaklonjenim zasebnim kmetovalcem.

Sicer pa bi vsi preprosti obdelovalci zemlje, ki nikoli niso bili prav vneti za velike gruntarje in tuje veleposestnike, pozdravljali sleherni tako gospodarjenje družbenih posestev, ki bi moglo služiti kot vzor in šola smotrnega kmetovanja. Ne morejo pa se sprijazniti s skazitvijo turistično zanimive in občutljive pokrajine, kakor je ta v neposredni bližini Vrbe. — Da niso to prazne besede, zadostuje že pogled na blatno in razrito umetno živinsko napajališče na pašniku za cerkvico svetega Marka.

Torej ne gre za ugovaranja kmetijskim strokovnjakom, upira se nam le neprimerno lociranje tega živinorejskega obrata. Saj nedealec od tod, južno od Smokuča, podoben obrat ne dela nasilja ne pokrajini ne naselju.

Ali je čas kriv ravnodušju ali je kaj drugega vmes, da Vrbnani sami ne poskrbe za zaščito svoje znamenite srenjske lipe? Razkrit stržen odlomljenega vrha bo povzročil smrt stoletja starega drevesa. Pločevinasta strešica, ki bi jo lahko pritrdil katerikoli domač fantič, bi usihanje nedvomno preprečila. Pa se vendar tudi ob

tej priložnosti ne postavlja vprašanje, kdo bo to plačal? — Druga, podobna reč je z mladim jagnedom na levi od vhodnih vrat starodavne Markove cerkvice. Posušil se je. Le kdo bo zdaj zasadil novo drevesce?

Nekoč, niti ne tako davno, so stopili vaški možje vkup in uredili take stvari takoj in dobro. Ali naj zdaj za to malenkost kličemo na pomoč Zavod za spominsko varstvo?

Anton Medved

Spotoma, med stoterimi skrbmi, pa smo skoraj pozabili na naslov današnjega zapisa. Obisk v Vrbi in na Breznici je opozoril tudi na pesnika Antona Medveda (1869—1910), ki je tu služboval kot kaplan tri leta, 1907—1910. Čutečemu pesniku je bilo tu, pri plemenitem in umevajočem župniku Tomažu Potočniku, usojeno preživeti najlepša svoja leta. Pripoved domačinke Ivanke Mulej, sestrične pisatelja Finžgarja, to le potrjuje. A prihranimo njeno pripoved za prihodnji zapis!

Bratranec njen pa je o Medvedu takole zapisal: »Zmed vseh prijateljev — literatov mi je ostal najboljši in najzvestejši Anton Medved. Z njim sva si vedno zelo odkrito in včasih trpko sodila svoje spise. Velikokrat sva bila polna dvomov, ali sva poklicana in ali niso vse obilne ure literarnega dela izgubljene.«

Le pri Prešernu, Jenku in Gregorčiču je bila njihna pesem tako zvesto zrcalo trpkega življenja kot pri Medvedu. Le da Medved nikoli ni izpovedal vsega gorka, ki ga je moral občutiti v letih svojega popotovanja...

Še naslov današnjega zapisa zdaj utemeljimo: Ivan Cankar je v pogovoru s svojim bratrancom Izidorjem Cankarjem (Obiski, 1920) povedal med drugim tudi tole:

»Da je šlo slovensko sodobno slovstvo zelo visoko, da stoji ob rami svetovni literaturi — beri Zupanciča; beri Medvedove pesmi! Medveda zelo cenim; ne le kot pesnika, temveč tudi kot človeka. To je bil najlepši slovenski fant: rimski nos, črne oči, mehko ustnice, fin glas.«

Črtomir Zorec

Po Prešernovih stopinjah

Tragična smrt na Stolu

V bližini Valvasorjevega doma na Stolu se je 13. avgusta ob 14.30 smrtno ponesrečil 29-letni Anton Mežnarc z Jesenic. Ker je navdušen planinec, se je v nedeljo zjutraj s prijateljem Vinkom Jordanom odpravil na Stol.

V bližini Valvasorjeve koč sta skrenila s markirane poti in odšla po bližnji poti Prešernovi koči. Vendar Mežnarc na cilj ni došel, ker mu je pri plezanju spodrsnilo in je padel v 70 metrov globok prepad ter se ubil.

Ponesrečenega planinca so do karavle prenesli graničarji, v dolino pa gorski reševalci. -m-

Usodno prehitevanje

Na cesti I. reda pri Kovorju se je v nedeljo ob 10.40 smrtno ponesrečila dr. Vesna Rajar-Morel. Peljala se je s svojim možem ing. Adolfom Rajarjem v osebnem avtomobilu ford taunus 15 M ZA 52-93 z Ljubelja proti Kranju. Rajar je vozil zelo hitro in pri Kovorju prehiteval neki osebni avtomobil, nato pa hitro zavil v desno. Pri tem ga je začelo zanašati. Trčil je v osebni avtomobil znamke fiat 1300 SRP-S-216 D, ki ga je vozil avstrijski državljani Jozef Stanzel z Dunaja. Pri trčenju, ki je bilo zelo hudo, je bila težko ranjena Vesna Rajar, ki je kmalu po nesreči umrla, sopotnika in voznik avstrijskega avtomobila pa so bili hudo ranjeni. Gmojne škode je za 48.000 N din. -m-

Samomor

Cesar Koloman iz Zgornjih Gorij je 12. avgusta naredil samomor z osebnim avtomobilom. 40-letni gozdni delavec se je ta dan sprl z ženo in jo hotel zabosti. Ko mu je pobegnila, se je z avtomobilom odpeljal proti delavski restavraciji na Mrzlem studentu na Pokljuki in se z vso silo zaletel vanjo. Bil je hudo ranjen in je kmalu po nesreči umrl. -m-

Spet žrtev trčenja

Na Blejskem mostu sta 12. avgusta trčila mopedist Stan-ko Zlodnjak in kolesarka Angela Berakovič, Berakovičeva je pripeljala na cesto ne da bi se prepričala, če je prosta.

Tedaj je mimo pripeljal mopedist in trčil vanjo. Pri nesreči sta bila hudo ranjena, zato so ju prepeljali v jeseniško bolnišnico. Mopedist Zlodnjak je ranam že naslednji dan podlegel. -m-

Mladoporočnica Jurica Rozman iz Kranja in Martin Smith iz Oldhama

Izraz solidarnosti

Rdeči petelin, ki se je spomladi nepričakovano pojavil v Planini pod Golico, je upepelil stanovanjsko poslopje Blaža Razingerja in družina s sedmimi nepreskrbljenimi otroci je ostala brez krova. Družina Razinger je še posebno prizadeta zato, ker hiša ni bila zavarovana.

Ljudska solidarnost je tudi tokrat pomagala najti izhod iz nezavidnega položaja nepreskrbljene družine. Razingerjevi sodelavci v železarni so zbrali okrog 1.500.000 S din, prek 400.000 S din pa je bilo zbrano po krajevnih organizacijah rdečega križa.

Številni občani in krajevna skupnost pa so denarno pomoč nakazali neposredno na hranilno knjižico prizadetega.

Skupno je doslej namensko za postavitev nove hiše Razingerjevi družini zbrano prek dva in pol milijona S din. Poleg tega je železarna odobrila brezplačno nabavo materiala za hišo v vrednosti 300.000 S din, delavci montažne pa bodo pomagali pri postavitvi krova na novo hišo.

Lokacija za hišo še ni določena, vendar bo tudi to v kratkem urejeno, ker je za to delo imenovana posebna komisija.

1200 utopljenecv letno v vodah Jugoslavije

V preteklih 11 letih se je v vodah v Jugoslaviji utopilo približno 12.000. Letno povprečje je 1.200 utopljenecv. Za prometnimi nesrečami na naših cestah so utopitve takoj na drugem mestu na tabeli nesrečnih primerov.

O utopitvah ljudi raznih starosti in poklicev, plavalcev in neplavalcev lahko vsak dan beremo v našem tisku. Samo v enem dnevu se je v Savi in Donavi pri Beogradu utopilo 12 ljudi.

Nesrečnim primerom v naših vodah često botruje ne previdnost. Slabi plavalci precejšnje svoje sposobnosti

in moči, znojni in vroči skakajo v vodo ipd. Pri vsem tem ne smemo zakrivati dejstva, da je pri nas zelo slabo razvita reševalna služba. Več kot polovica Jugoslovanov ne zna plavati, drugim ni znano, da s polnim želedecem ne smejo v vodo in.

Redke so šole, ki imajo v svojem programu tudi učne plavanja. Nekje opravljeno, ker nimajo odgovarjajočega bazena, drugod pa iz malomarnosti.

Smo že pozabili na tisti sklep, da mora do 1970. leta znati vsak Jugoslav plavati? J. V.

Uredili so ceste in mostove

Na cesti Trstenik-Cadovlje-Spodnja Bela spet redno vozi avtobus. Ta cesta je bila namreč dlje zaprta zaradi gradnje mostu čez potok Blatnik. Vsa dela, in sicer 17 metrov dolg most in lepo kamnito obzidje, je opravila Vodna skupnost Gorenjske. Le nekaj dni prej pa je Gozd-

no gospodarstvo Kranj uredilo 300 metrov gozdne ceste in nov most prek istega potoka v vasi Pangeršćica. S tem deli je Gozdno gospodarstvo Kranj omogočilo kmetom lažji dohod do gozdov; za kar se mu prebivalci vasi pod Storžičem zelo hvaležni. - re

Ostanek taunusa ob nesreči pri Kovorju

Zahvala

Ob tragični smrti nepozabnega sina, brata in strica

Franca Zakotnika

Dollnarjevega iz Dorfarjev

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so ga spremili na njegovi zadnji poti, mu poklonili toliko vencev in cvetja, ter z nami sočustvovali. Posebna hvala č. duhovščini, dr. Koširju in bolniškemu osebju Ljubljana, podjetju LTH in njegovim sodelavcem, nadalje se zahvaljujemo pevcem iz Stare Loke za ganljivo žalostinke, sosedom, fantom in dekletom iz domače vasi in vsakomur, kdor nam je kakorkoli pomagal lajšati našo bol.

Zalujoči: starši ata in mama, brata: Janez z družino in Boris, sestre: Marica, Anica z družinami in Cilka, stara mama in ostalo sorodstvo

Radio

Poročila poslušajte vsak dan ob 5, 6, 7, 8, 10, 12, 13, 15, 17, 22, 23. in 24. uri ter radijski dnevnik ob 19.30 uri. Ob nedeljah pa ob 6.05, 7, 9, 12, 13, 15, 17, 22, 23. in 24. uri ter radijski dnevnik ob 19.30 uri.

SREDA — 16. avgusta

8.05 Glasbena matineja — 9.00 Pisan svet pravljic in zgodb — 9.15 Deset let otroškega zbora RTV Ljubljana — 9.30 Pesmi in plesi jugoslovanskih narodov — 10.15 Majhen recital violonist — 10.45 Človek in zdravje — 10.55 Glasbena medigra — 11.00 Turistični napotki za tuje goste — 11.20 Popevke in plesni zvoki — 12.10 Goddovi pojo — simfonična pesnitev — 12.30 Kmetijski nasveti — 12.40 Polke in

valčki — 13.30 Priporočajo vam — 14.05 Melodije za razvedrilo — 14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo — 14.55 Kreditna banka in hranilnica Ljubljana — 15.20 Glasbeni intermezzo — 15.40 Drobni odlomki iz opere Madame Butterfly — 16.00 Vsak dan za vas — 17.05 Mladina sebi in vam — 18.00 Aktualnosti doma in v svetu — 18.15 Z operetnih odrov — 18.45 Naš razgovor — 19.05 Glasbene razgledni-

ce — 20.00 Lahko noč, otroci — 20.10 Carmen — opera — 22.10 Za ljubitelje jazz — 22.50 Literarni nokturmo — 23.05 Lahko noč s pevcem Nat King Cole-om

ČETRTEK — 17. avgusta

8.05 Glasbena matineja — 9.00 Počitniško popotovanje od strani do strani — 9.15 Glasbena pravljica — 9.30 Ljubezen čarovnice — balet — 10.15 Minute s solisti ljubljanske Opere — 11.00 Turistični napotki za tuje goste — 11.20 Za vsakogar nekaj iz orkestralne glasbe — 12.10 Skladbe Isaaca Albeniza — 12.30 Kmetijski nasveti — 12.40 Baritonist Jože Humar poje narodne — 13.30 Priporočajo vam — 14.05 Za prijetno popoldne — 15.20 Glasbeni intermezzo — 15.40 Madžarske narodne pesmi — 16.00 Vsak dan za vas —

17.05 Četrtekov simfonični koncert — 18.00 Aktualnosti doma in v svetu — 18.15 Turistična oddaja — 19.05 Glasbene razglednice — 20.00 Lahko noč, otroci — 20.10 Četrtekov večer domačih pesmi in napevov — 21.00 Literarni večer — 21.40 Literarni nokturmo — 22.10 Iz domače komorne glasbe — 23.05 Nočni mozaik jazz

PETEK — 18. avgusta

8.05 Opera matineja — 9.00 Pionirski tednik — 9.30 Melodije za klavir in godala — 10.15 Dvajset minut pri skladatelju Josipu Pavčiču — 10.35 Naš podlistek — 10.55 Glasbena medigra — 11.00 Turistični napotki za tuje goste — 11.20 V plesnem ritmu — 12.10 Intermezzo z godali — 12.30 Kmetijski nasveti — 12.40 Igrajo pihalni orkestri — 13.30 Priporo-

čajo vam — 14.05 Operetni napevi — 14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo — 14.55 Kreditna banka in hranilnica Ljubljana — 15.20 Napotki za turiste — 15.25 Glasbeni intermezzo — 15.40 Zabavni zbori — 16.00 Vsak dan za vas — 17.05 Koncert po željah poslušalcev — 18.00 Aktualnosti doma in v svetu — 18.15 Zvočni razgledi po zabavni glasbi — 18.45 Kulturni globus — 19.05 Glasbene razglednice — 20.00 Lahko noč, otroci — 20.10 Komornemu zboru RTV Ljubljana dirigira Rado Simoniti — 20.40 Glasbena medigra — 20.45 Dobimo se ob isti uri — 21.15 Oddaja o morju in pomorščakih — 22.10 Iz sodobne romunske simfonične literature — 23.05 Literarni nokturmo — 23.15 Četri ure s Plesnim orkestrom RTV Ljubljana

Televizija

SREDA — 16. avgusta

18.13 Napoved sporeda (RTV Ljubljana) — 18.15 Mornar na triciklu (RTV Zagreb) — 19.00 Reportaža (RTV Skopje) — 19.30 Cik cak, 19.40 TV obzornik (RTV Ljubljana) — 20.00 TV dnevnik (RTV Beograd) — 20.30 Cik cak 20.38 Serenada, 21.10 Avto revija (RTV Ljubljana), 21.40 Spomini in reportaže, 22.10 TV dnevnik (RTV Beograd) — 22.25 Atletika Zahodna Nemčija : ZDA (RTV Zagreb) — **Drugi spored:** 17.55 Včeraj, danes, jutri, 18.15 Spored JRT (RTV Zagreb) — 19.30 TV pošta (RTV Beograd) — 19.54 Lahko noč, otroci (RTV Zagreb) — 20.00 Spored italijanske TV — **Ostale oddaje:** 17.00 Poročila (RTV Beograd) — 17.05 Mladinska igra (RTV Zagreb) — 17.25 Ekspedicija (RTV Beograd) — 20.30 Propagandna oddaja, 22.10 Včeraj, danes, jutri (RTV Zagreb)

ČETRTEK — 17. avgusta

17.05 Poročila, 17.10 Veseli potepuh, 17.25 Potujte z nami ob Savi Dolinki, 17.55 Mladí raziskovalci, 18.10 Kam, kje in kako v soboto in nedeljo, 18.25 Folklorni ansambel Trpin (RTV Ljubljana) — 19.05 Vandrovce (RTV Beograd) — 19.40 TV obzornik (RTV Ljubljana) — 20.00 TV dnevnik (RTV Beograd) — 20.30 Cik cak (RTV Ljubljana) — 20.38 Don Juan (RTV Beograd) — 22.10 Toulouse Lautrec — film, 22.25 Zadnja poročila (RTV Ljubljana) — 22.30

Atletika Zahodna Nemčija : ZDA (RTV Zagreb) — **Drugi spored:** 17.55 Včeraj, danes, jutri, 18.15 Mladinska tribuna, 18.35 Spored JRT, 19.40 TV prospekt (RTV Zagreb) — 19.54 Lahko noč, otroci (RTV Skopje), 20.00 Spored italijanske TV — **Ostale oddaje:** 17.05 Poročila (RTV Skopje) — 22.00 Informativna oddaja (RTV Zagreb)

PETEK — 18. avgusta

18.20 Brez parole, 18.45 Vizitka, 19.00 Mozaik kratkega filma, 19.30 Cik cak, 19.40 TV obzornik (RTV Ljubljana) — 20.00 TV dnevnik (RTV Beograd) — 20.30 Cik cak, 20.38 Poseben dan — film, 22.10 Zadnja poročila (RTV Ljubljana) — **Drugi spored:** 17.55 Včeraj, danes, jutri, 18.15 Zaplesite z nami, 18.45 Glasbeni kotiček, 19.05 Panorama, 19.54 Lahko noč, otroci (RTV Zagreb) — 20.00 Spored italijanske TV — **Ostale oddaje:** 17.25 Poročila, 17.30 Oddaja za otroke (RTV Beograd) — 20.30 Propagandna oddaja, 20.38 Celovečerni film, 22.10 Informativna oddaja (RTV Zagreb)

Kino

Jesenice RADIO

16. avgusta franc. barv. CS film NAJSTAREJSI FER-CHAND

17. avgusta ameriški film DIVJI JEZDEC

18. avgusta češki film V INTIMNI SVETLOBI

Jesenice PLAVZ

16. avgusta ameriški film DIVJI JEZDEC

17. avgusta ital. barv. film GIULIETTA IN DUHOVI

18. avgusta ital. barv. film GIULIETTA IN DUHOVI

Dovje-Mojstrana

17. avgusta franc. barv. CS film NEBO NAD GLAVO

Kranjska gora

17. avgusta franc. barv. CS film NAJSTAREJSI FER-CHAND

18. avgusta franc. barv. CS film NEBO NAD GLAVO

Kamnik DOM

16. avgusta ital. barv. film RDECA PUSCAVA ob 20. uri

17. avgusta ital. barv. film RDECA PUSCAVA ob 17.15 in 20. uri

Kranj CENTER

16. avgusta ital. barv. CS film CEZAR PROTI PIRATOM ob 16, 18. in 20. uri

17. avgusta franc. barv. CS film DEZNIKI CHERBURGA ob 16, 18. in 20. uri

Kavo

„Roka“

dobite tudi v
Central
prodajalna
Delikatosa - Kranj

Radovljica

Le 10 ribolovnih dovolilnic

V pisarni turističnega društva Radovljica so letos izdali samo deset ribolovnih dovolilnic. Morda je temu vzrok razmeroma visoka cena, saj ribolovna dovolilnica za dan na tujega gosta stane 5000, za domačega pa 2000 S din. Pri tem moramo vedeti, da Sava pri Radovljici ni tako bogata z ribami kot je npr. Soča ali druge vode pri nas.

J. V.

Kranj STORŽIČ

16. avgusta nem.-španski barv. CS film TRIJE NE-

USMILJENI ob 18. in 20. uri
17. avgusta amer. barv. CS film PLAZA ZELJA ob 18. in 20. uri

poslovalnica
Kranj

KOMPAS

prireja od 24. 9.—28. 9. izlet

München - » Oktoberfest «

Spored:

1. dan: odhod ob 5. uri zjutraj iz Kranja, posloval. Kompas. Potovanje preko Rateč v Cortino d'Ampezzo in preko prelaza Brenner v Innsbruck. Namestitev v hotelu, večerja in prenočišče
2. dan: po zajtrku ogled Innsbrucka, nato potovanje preko Mittenwalda v Garmisch-Partenkirchen, izlet z gorsko železnico na Zugspitze, najvišji vrh Nemčije (2966 m). Proti večeru potovanje v München. Namestitev v hotelu in prenočišče.
3. dan: po zajtrku avtobusni ogled mesta, nato izlet v Dachau in obisk nekdanjega koncentracijskega taborišča. Povratek v München in prosto. Večerja in prenočišče v Münchnu.
4. dan: celodnevno bivanje v Münchnu. Po zajtrku ogled tehničnega muzeja, nato prosto za individualne ogled. Večerja in prenočišče v Münchnu.
5. dan: po zajtrku potovanje v Salzburg in postanek za ogled mesta. Potovanje nadaljujemo skozi Salzkammergut, Celovec in Ljubelj v Kranj, kamor je prihod pozno zvečer.

Cena izleta za osebo je 620 N din

V ceno je vračunan avtobusni prevoz, hotelske usluge po sporedu, skupinski potni list, stroški organizacije in vodstvo potovanja. Vsak izletnik lahko kupi za lastno uporabo 50 DM za 163 N din.

Prijave sprejemajo poslovalnice KOMPAS do 25. avgusta, Bled, Jesenice, Kranj.

Pri obletnici smrti, objavljeni 12. 8. 1967, se ime pravilno glasi Bajželj in ne Baželj, kot smo pomotoma objavili.

Prodaj

Prodaj karamboliran fiat 750. Zlindra Franc, Sr. vas 64, Senčur 3957

Prodaj macesnova garažne vrata in verižni rezkar (trofazni) Hafner, Godešič 25, Sk. Loka 3958

Prodaj kravo, ki bo v kratkem teletila. Jama 6, Kranj 3959

Prodaj kravo in bikca po izbiri. Trboje 53, Smedlednik 3960

Prodaj prašiče od 80 do 90 kg težke. Trboje 5, Smedlednik 3961

VIKEND hišica, v mirnem kraju, ugodno napredaj. Turistično društvo, Beznica 3962

Prodaj otavo. Zg. Bela 32, Preddvor 3963

Prodaj VW ali zamenjam za gradbeni material. Dobrava 10, Cerklje 3964

Ugodno prodaj pralni stroj Maris Rondo in centrifugo. Solska 4/II, Kranj, Stražišče 3965

Prodaj (kašto) za žito in prašiča, 50 kg težkega. Senčur 15 3966

Prodaj kuhinjsko kredenco za 350 N din. Pajčič, M. Pijade 11, Kranj 3967

Poceni prodaj centrifugo Himu in električni lonček za kuhanje perila. Eržen Jože, Huje 12, Kranj 3968

Prodaj prašičke, 6 tednov stare. Zalog 45, Cerklje 3969

Prodaj fiat 600, Kokrica 155, Kranj 3970

Prodaj dobro ohranjeno kosilnico rapid. Zalog 11, Golnik 3971

Ugodno prodaj odlično ohranjen fiat 600/60, 8000 km po generalni. Merlak, Ljubljana, Titova 61/III 3972

Prodaj plošče za tlak ali oblogo hiše 10 m². Zapoge 6, Vodice nad Ljubljano 3973

Prodaj sadike gorenjakih rdečih nageljnov in zdravilno harmeliko. Zibelnik Franc, Bašelj 28, Preddvor 3975

Tečaj za soferje v Senčurju

AMD Senčur organizira tečaj za voznike A in B kategorije in za voznike mopcedov, ki se začne v petek, 18. 8. 1967, ob 17. uri v Senčurju št. 89.

Prodaj 7 kompletnih rabljenih oken. Oglad, Staneta Zagarja 34, Kranj 3976

Avto zastava 750, letnik 1965 prodam. Oglad popoldan. Poljšica 7, Podnart 3977

Dvobrazdni obračalni traktorski hidravlični plug, peč za kopalnico in vprežni obračalni plug prodam. Aljač, Polje 20, p. Vodice 3978

Ugodno prodaj parcelo za dvojček v Naklem. Naslov v oglasnem oddelku 3979

Prodaj telico, 9 mesecev brejo. Sr. vas 53, Senčur 3980

Prodaj leghorn piške, 3 mesece stare. Okroglo 24, Naklo 3944

Prodaj čevljarsko orodje, za ročno delo, lepe moške obleke, sukno in perilo. Oglad: ponedeljek, torek in petek. Kranj, Tomšičeva 28 3889

Kupim

Kupim kotel za kuhanje žganja. Zbilje 38, Medvode 3981

Tač kupim nov fiat 850, škodo ali R-4. Wendling, Zanova 30, Kranj, telefon 22-112 3982

Kupim karamboliran avto fiat 500, 600 ali 750 z dobrim strojem. Zibeljnik, Bašelj 28, Preddvor 3993

Kupim malo rabljen kotel za žganjekuho 35 — 40 litrov. Božnar, Vincerje 26, Skofja Loka 3994

Ostalo

Oddam sobo študentu. Vprašati St. Zagarja 34, Kranj 3983

Vajenko sprejem z uspešno dokončano osemletko. Simunac Božo, frizer, Kranj 3984

Izgubila sem denarico v Kranju z večjo vsoto denarja. Najditelja prosim, da jo proti nagradi vrne Tacev. Mariji, Golnik 46 3985

STEKLARSTVO HLEBS vjudno obvešča vse odjemalce, da bo delavnica zaradi dopusta zaprta od 20. 8. — 1. 9. 1967 3986

Našel sem žensko kolo. Dobi se Tenetiše 6, Golnik 3987

Smajdek Albertu in Milovč Jovanki iskrene čestitke in veliko sreče na novi življenjski poti. Iskreni in dobri prijatelji 3988

Trisobno stanovanje — komfortno iščem za najem v Kranju. Ponudbe poslati pod »2 milijona najemnine« 3989

Mizarski pomočnik, ki zna vsa dela, dobi zaposlitev v Kranju za stalno ali honorarno. Dober zaslužek. Naslov v oglasnem oddelku 3990

Našel sem žensko kolo. Dobi se Tomazičeva 12, Kranj 3992

Prireditve

ZMS PREDOSLIJE priredi v počastitev krajevnega praznika pri kulturnem domu. Prireditve v soboto, 19. avgusta 1967, ob 19.30 KRESNO NOC Igrajo »Veseli Trsteničani«. Prireditve v vsakem v programu. Vabljeni! 3991

Kopalci beže s Selšice

Pravijo, da je selška Sora nekoliko hladnejša od poljanske. Morda res, saj teče večinoma po senčnati dolini. Toda v pasjih dneh, kakršnih letos ne manjka, se nabere po bregovih Selšice množica kopalcev. Zlasti prebivalci naselja Novi svet, ki je v bližini, se radi zatečejo tja. Reka velja za zelo čisto, racen tega je tudi polna rib.

Tik ob bregu je LTH nekako pred letom zgradila manjšo zidano stavbo, Menda so v njej napravile za črpanje vode. Objekt stoji na desnem bregu reke, kakih 300 m višje od precej obsežnega sveta, ki je bil pred časom proglašen za rekreacijski center in kopalnišče. Zaradi bližine blokov se tam nabere največ kopalcev. Pa so zadnje čase že nekajkrat nejevoljno zapustili ta kraj. Po reki navzdol namreč polzijo smrdeče oljnatne zaplate, ki neprijetno zamažejo kožo in lase kopalcev. Olje se nabira v bazenu za jezom, kjer voda le počasi odteka, hkrati pa je prav tam najugodnejše mesto za plavanje. Ni bilo posebno težko ugotoviti, da umazanija prihaja iz cevi pod novozgrajeno stavbo LTH. Ravno do kopalnišča se

lepo razpotegne po vsej vodni gladini. Najhuje je bilo v petek, 20. julija dopoldne, ko je debela plast olja prekrila reko od enega brega do drugega, razširjajoč oster smrad po nafti. Nemočni kopalci so jezni odhajali domov, nihče ni kar koli ukrenil. Mar res ni nikogar, ki bi lahko posredoval? Mar je ribiški družini v Skofji Loki vseeno, s čim tovarna lakšna malomarnost verjetno ne bo v prid.

Pa ne samo voda, tudi zrak je često onesnažen. Po bregu navzdol, prav nasproti rekreacijskega prostora ob Selšiči, tovarna odmetava odpadke. Vsak mesec vsaj enkrat potem ta ogromen kup zažgo, krpe, gumi in papir tiljo, sčemeč in smrdeč dim pa veter vrtniči in razširja daleč naokrog, vse dokler kak močnejši naliiv tleče gmote ne pogasi. Ali je sploh se moč najti kak neprimernejši kraj za odlaganje in sežiganje smeti? Zakaj se tudi glede teh stvari ne gledujemo po tujini, kjer se ukrepi proti onesčiščenju zraka in vode silno strogi? Znano je, da je preprečevanje škode cenejše kot njeno odstranjevanje. -ig

Lom and Tržičem

Kmeta sama gradita cesto

V Zgornjem Lomu nad Tržičem Franc in Jernej Meglič sama financirata gradnjo ceste do svojih domačij, ki sta več kakor dva kilometra oddaljeni od ostalega naselja. Doslej sta porabila že več kot dva milijona starih dinarjev. Cesto je po njunem naročilu in po načrtih geometra Andreja Štera gradilo Gozdno gospodarstvo iz Tržiča. Za gradnjo je gozdno gospodarstvo prispevalo 250 tisoč starih dinarjev — toliko, kot so vsako leto dajali za posipanje prejšnje težke prevozne poti. Kmetje, ki imajo nad Lomom svoje gozdove, so pomagali s prasto-

voljnim delom. Cesto so pričeli graditi 5. julija letos, glavna dela pa so bila končana že 21. julija. Za sedaj je pot prevozna samo v lepih dneh. Počakati bodo namreč morali, da se zemlja na zravnanih odsekih posede, nato pa bodo cestnišče še enkrat stlačili.

Zena Jerneja Megliča pravi, da bodo kasneje uredili doma majhen bife ali pa naredili brunarico. Lovec, ki hodi po divjad, se prav radi ustavlja pri njih in menijo, da utegne biti kraj za turiste dokaj privlačen.

Cesta ima pet večjih serpentin, nov odsek pa je dolg nad dva kilometra. Hiši stojita v nadmorski višini 1100 metrov, cesta do njih pa se dvigne na vsakih sto metrov kar za štirinajst metrov. -m-

Beležka

Malomarnost ali neznanje

Podjetje Slovenija ceste zadnjih štirinajst dni popravilja terase v blokkih Gradnikove ulice in na cesti Staneta Zagarja v Kranju. Svoje delo pa delavci podjetja Slovenija ceste opravljajo skrajno malomarno. Namesto da bi takoj položili betumen, pustijo terase, ki jih popravljajo, nezaščiten, tako da ob dežju in hudih naliivih voda močno zamaža stanovanja. Tako imajo stanovalci v Gradnikovi ulici 4 že precejšnjo škodo. In kdo jim jo bo povrnal?

Ureditev kažipotov

Turistično društvo Tržič je zaradi neurejenih smerokazov na cesti I. in II. reda Naklo — Tržič predlagalo skupščini občine Tržič, da označe, ki so na cestnih križiščih vzdolž nove ceste iz Naklega proti Tržiču oziroma Ljubelju, čimprej izpopolnijo in tako preprečijo nadaljnje beganje turistov, ki jih nepopolne označbe popolnoma zmedejo. vm

Temeljna izobraževalna skupnost Radovljica

razpisuje za šolsko leto 1967/68 naslednje

ŠTIPENDIJE:

- 2 štipendiji za študij telesne vzgoje — na visoki šoli za telesno kulturo
- 2 štipendiji za študij zgodovine in zemljepisa — pedagoška akademija
- 2 štipendiji za študij matematike in fizike — pedagoška akademija
- 2 štipendiji za študij tehničnega pouka — pedagoška akademija
- 2 štipendiji za študij glasbene vzgoje — srednja glasbena vzgoja ali pedagoška akademija
- 2 štipendiji za študij glasbene vzgoje — pevovaldska smer na visoki ali visoki šoli
- 2 štipendiji za študij na pedagoški akademiji — razredni pouk
- 2 štipendiji za študij na vzgojiteljski šoli

Prošnje za štipendije je treba vložiti do 25. avgusta 1967 na naslov:

Temeljna izobraževalna skupnost Radovljica.

Kandidati morajo obvezno k prošnji priložiti naslednje dokumente:

Kratek življenjepis, potrdilo o premoženju in za služku staršev, overjen prepis zadnjega šolskega spričevala, potrdilo o vpisu v šolo za šolsko leto 1967/68, izjava, da prosilec ne prejema nikjer štipendije oz. študijske pomoči.

Prednost pri natečaju za razpisane štipendije imajo štipendisti naše občine, ki so dokončali srednjo stopnjo pedagoške smeri, dalje otroci borcev NOV, socialno šibki, marljivi in nadarjeni učenci.

Komisija za štipendije ne bo obravnavala pomankljivo opremljenih vlog.

Izdaja in tiska CP »Gorenjski tisk«, Kranj, Koroska cesta 8. — Naslov uredništva in uprave lista: Kranj, Trg revolucije 1 (stavba občinske skupščine) — Tek. račun pri SDK v Kranju 515-1-135. — Telefoni: redakcija 21-835, 21-860; uprava lista, ma-loglasna in naročniška služba 22-152 — Naročni-na: letna 24.—, polletna 12.— N din. Cena posameznih števil 0,40 N din — Mali oglasi beseda 0,6 do 1 N din. Naročniki imajo 20% popusta. Neplačanih oglasov ne objavljamo.

Pod Poncami raste nova velikanka

Pred nedavnimi so v Planici predstavniki planiškega komiteja ing. Lado Gorišek, dr. Franjo Pavlin, Voje Šerbec in drugi seznanili predstavnike tiska z deli na novi skakalnici, ki bo dopuščala prek 160 metrov dolge skoke.

Skakalnico gradi podjetje Vodna skupnost iz Kopra. Doslej so opřavili tretjino zemeljskih del in izkopal 8000 kubičnih metrov peska. Prepričani so, da bodo dela opravljena do 15. septembra.

Nova velikanka bo dolga 800 metrov, višinska razlika od vrha zaležišča do spodnje točke doskočišča pa bo 225 metrov. Vsa skakalnica bo

grajena na pobočju in le zgornji del doskočišča bo nekoliko dvignjen na dva metra visokih betonskih stebrih. V okolici, pokriti s snegom, bo ta del neopazen, tako da bo videti celotna narava naravna.

Izvajalci računajo, da bodo tudi pozelenitvena dela kon-

čana še letos in da bodo prihodnje leto marca na skakalnici lahko že pripravili prvo tekmovanje.

V Ljubljani se bodo septembra zbrali predstavniki mednarodnega kluba velikih skakalnic KOP. Tedaj se bodo pogovorili tudi o izdaji knjige o zgodovini smučarskih poletov. Tega sestanka se bodo udeležili tudi predstavniki skakalnice iz Wiker-sunda na Norveškem.

D. Humer

Tržiški rokometiši pred novo sezono

Novi slovenski rokometni ligaš TVD Partizan Tržič se je že pred dnevi začel pripravljati na jesensko sezono. V letošnji sezoni bodo nastopili z lastnimi močmi, ker so se pogovori z Dobretom iz Križ in Celjanom Kreljem končali neuspešno.

Obiskal sem jih na treningu in zaprosil trenerja Daneta Vidoviča, da pove nekaj o pripravah za letošnjo sezono.

»Tekmovanje v slovenski rokometni ligi se bo začelo 27. avgusta zaradi povečanja števila članov od 10 na 12. Menim, da bo zaradi tega tudi slovenski rokomet bolj-

ši. Treniramo trikrat tedensko. Na treningih sodeluje 15 kandidatov za prvo moštvo. Predvsem nabiramo kondicijo, uigravamo moštvo in sproti predelujemo osnove rokometne igre. Domačemu občinstvu smo se predstavili prejšnjo nedeljo, 6. avgusta, na tradicionalnem mednarodnem rokometnem turnirju, v počastitev občinskega praznika in 10. obletnice rokometu v Tržiču. Upam, da se bomo dobro pripravili za naporna tekmovanja v slovenski ligi, saj imamo v načrtu še nekaj prijateljskih srečanj z znanimi slovenskim ligiši.«

D. Humer

Atletske vesti

● Atletski klub Triglav je v petek popoldne pripravil za svoje člane manjši atletski miting, ki se ga je udeležilo okrog 40 tekmovalcev in tekmovalk. Ta in podobni mitingi, ki bodo odslej vsako soboto ali petek na stadionu v Kranju, sodijo v okvir priprav na bližnja posamična in ekipna prvenstva Slovenije in Jugoslavije v atletiki. V petek vreme tekmovalcem ni bilo naklonjeno, saj je do-

poldne deževalo, tako da razmočene naprave niso dovoljevale boljših dosežkov.

REZULTATI — člani — 60 m: Kuralt 7,4, Strojjan 7,4, Kaštivnik 7,6; 100 m: Strojjan 11,6, Kuralt 11,6, Kaštivnik 11,6; 200 m: Kaštivnik 23,5; višina: Kuralt 165, Kaštivnik 165, Pajk 160; krogla: Pajk 13,05, Vidic 12,05, Kaštivnik 11,14; mladinci — 60 m: Marn 7,6, Brun 7,6, Krumpak 7,7; 200 m: M. Kleč 24,8, Sagadin 25,5, Sparovec 25,5; 1500 m: Hočevar 4:35,4, Tepina 4:35,7, Govekar 4:41,3; višina: Krumpak 168, D. Prezelj 168, Sparovec 155; krogla: Pristov 12,12, Krumpak 11,40, Brun 11,17; mladinke — 60 m: Bizjak 8,3, Skumavec 9,4; višina: Bizjak 130; krogla: Knaubert 8,70.

● V vmesnih disciplinah na meddržavnem atletskem dvoboju moških ekip Švice in Jugoslavije v Celju je sodelovala tudi članica Triglava Lidija Osovnikar, ki je v teku na 100 m zasedla tretje mesto z rezultatom 12,8, na 200 m pa je bila druga z 26,3.

● V reprezentanci Jugoslavije na že omenjenem dvo-boju je v soboto sodeloval tudi Kranjčan Polde Milek, ki je pri skoku v višino s 196 cm zasedel tretje mesto. Čeprav je Milek kar za 14 cm zaostal za svojo rekordno višino, pa ta rezultat ne pomeni neuspeha, saj je moral zaradi nevarne poškodbe gležnja skoraj za cel mesec prenehati s treningom, kar je seveda vplivalo na padec v formi. Po besedah njegovega trenerja prof. Kukovice pa tega v prihodnje ne bo težko nadoknaditi. Največja težava je v tem, da ima Milek prav v tem času, ko bi bil potreben počitka, vse polno pomembnih tekmovalj.

● V sredo bo mladinska reprezentanca Jugoslavije sodelovala na troboju mladinskih reprezentanc Italije, Romunije in Jugoslavije, ki bo tokrat v Udinah (Italija). V reprezentanci so letos tudi trije Kranjčani: Polde Milek, Dušan Prezelj in Bernard Sraj. V vodstvu reprezentance pa se bo tekmovalja udeležil trener Triglava prof. Peter Kukovica.

M. Kuralt

SAP — LJUBLJANA
Turistični biro

prireja v jesenskem času naslednje zanimive izlete:

— Na otok ELBO v času od 16. do 21. septembra.

Na tem potovanju boste spoznali zgodovinske in naravne zanimivosti tega otoka v Tirenem morju in lepote drugih znamenitih italijanskih mest (BOLGNA — SIENA — VOLTERRA — LIVORNO — PISA — FAENZA — RAVENNA).

Prijave do 1. septembra.

— 8-dnevno potovanje PO ITALIJI v času od 23. do 30. 9. z ogledom naravnih, turističnih in zgodovinskih mikavnosti znamenitih italijanskih mest: Chioggie, Ravenna, San Marina, Rima, Neaplja, Sorrenta, Caprija, Firenc, Bologna in Padova.

Prijave do 5. 9. 1967.

— 5-dnevno potovanje v MÜNCHEN na zanimivi »Oktoberfest« v času od 20. do 24. 9. 1967.

Prijave do 3. 9. 1967.

Prijave sprejemajo poslovalnice v Ljubljani Titova 38 (tel. 314-922) Miklošičeva (tel. 315-353)

in poslovalnice v Brežicah, Krškem, Hraštniku, Trbovljah, Zagorju, Kočevju, Cerknici, Idriji in Logatcu.

Plavalni klub z novim vodstvom

Sportno društvo Jesenice združuje v svojih vrstah 15 klubov. Od teh, razen hokeja, smučanja in še nekaterih letnih klubov, ostali životarijo in je njihovo delovanje odvisno le od redkih amaterskih funkcionarjev, ki jim ni vseeno, če športno življenje na Jesenicah zastaja, pri nekaterih športih pa celo upada. Med te spada tudi plavalni klub, ki kljub razmeroma ugodnim pogojem za treninge ne napreduje.

Nekaj let nazaj je delo v klubu slonelo samo na predsedniku ing. Pernetu in trenerju Franciju Fonu, ki je opravljal še vsa ostala administrativna dela. Zaradi objektivnih razlogov pred letošnjo plavalno sezono pa dosedanji predsednik ni mogel več sprejeti funkcije in tako se je plavalni klub znašel pred razsulom. Fantje, ki jim ni bilo vseeno, da klub preneha aktivno tekmovali, so začeli iskati novega predsednika. Izbire skoraj ni bilo, vsi poznani športni delavci so bili že vključeni v ostalih klubih zato je bil plavalni klub do začetka sezone brez odbora in brez predsednika.

Kakšno je sedanje stanje v klubu, nam je povedal trener plavalcev Franci Fon.

»V začetku letošnje sezone nismo vedeli, kje naj dobimo novega predsednika. Zdelo se nam je, da bo najboljša rešitev, če zaprosimo za pomoč

Slavka Hribarja, uslužbenca SGP Sava in znanega športnega delavca. Vedeli smo, da pomoči ne bo odklonil, saj so tudi njegovi sinovi že nekaj let člani plavalnega kluba. Tehnično vodstvo je prevzel Beno Ramuš, ki je obenem tudi trener, ki bo skušal nadomestiti zamujeno.«

— Kakšne možnosti ima plavalni klub za nadaljnji razvoj?

»Čeprav v sedanjem času mladina ne kaže dosti zanimanja za tekmovalni plavalni šport, imamo v svojih vrstah prek 40 mladih plavalcev. Dosedanje razmere so vsekakor vplivale na to, da plavalci niso bistveno napredovali. V letošnji sezoni bomo tekmovali v gorenjski plavalni ligi, v kateri bodo še plavalci z Bleda, Radovljice, Kroke, Tržiča in Triglava B. Pričakujemo dobro uvrstitev, predvsem nekaterih mlajših tekmovalcev.«

V teh vročih dneh, ko je sonce neusmiljeno »žgal«, je bilo v kopališču v Ukovi posebno živahno. Gospodar kopališča Maks Vister ima polne roke dela, saj mora vedno pravočasno ukrepati. Skrebi, da je voda čista in obenem vedno na razpolago Zelezarni v primeru izpada električnega toka. (Voda v kopališču obenem služi kot rezervoar za hladilno vodo visokih peči).

Maks Vister ni pohvalil plavalcev, ko smo vprašali, kakšno je sodelovanje plavalnega kluba pri vzdrževanju kopališča.

»Ze pri otvoritvi kopališča sem nalezl na nerazumevanje plavalcev, ki niso hoteli prevzeti reševalne službe v kopališču. Enake težave imam posebno takrat, kadar čistimo bazen in tekmovalci nočejo iz vode, čeprav je to smrtno nevarno, saj vemo, da voda z velikim padcem odteka iz bazena in bi vrtnice lahko plavalca potegnili na mrežo na dnu bazena. Mlade plavatec bo treba najprej naučiti discipline.«

Verjetno bo novi odbor z novim predsednikom rešil tudi te probleme, ki se dajo rešiti z obojestranskim razumevanjem.

L. K.

Preberite mimogrede

● Na slovenskem pionirskem prvenstvu v plavanju, ki je bilo konec preteklega tedna v Ljubljani, je ekipa kranjskega Triglava s 14.659 točkami zasedla tretje mesto. Zmagala je ekipa Ljubljane (18.669 točk) pred Slavijo (18.051 točk).

● V nedeljo se je na strelišču ob Dolenjski cesti v Ljubljani končalo letošnje slovensko prvenstvo v streljanju. Med najboljšimi na tem tekmovalju je bil tudi Kranjčan Peternel, ki je zmagal v dveh disciplinah. Za zmago s hitrostrelnjo pištolo mu je zadostovalo 563 zadetkov, v disciplini streljanja z MK pištolo proste izbire pa je s 578 zadetki prav tako osvojil prvo mesto. Na istem tekmovalju je med članicami v streljanju z MK puško serijske izdelave zmagala Vera Otrin z Jesenic (508 zadetkov).

● V okviru priprav na bližnja prvenstvena srečanja sta se v nedeljo na Jesenicah pomerila KK Jesenice in Kroj iz Škofje Loke. Zmagali so gostje z rezultatom 83:72 (polčas 41:35). Ekipa Kroja je bila boljša ves čas tekme.